

Απόφαση Π.Ε. NAP, Ιανουάριος 2017

28.01.17

Βασικά αποσπάσματα από την ΑΠΟΦΑΣΗ της ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση

Κεφάλαιο Α: Οι Πολιτικές και διεθνείς εξελίξεις

Οι διεθνείς εξελίξεις και η απειλή γενίκευσης του πολέμου στην περιοχή μας

1. Η ανάληψη της προεδρίας των ΗΠΑ από το Ντόναλντ Τραμπ αποτελεί πολύ σημαντική εξέλιξη, η οποία **προκαλεί ήδη αναστατώσεις στο διεθνές σκηνικό**, την έκταση και την ποιότητα των οποίων θα παρακολουθούμε. Ο Τραμπ κέρδισε την προεδρία (χάρης και στο αντιδημοκρατικό εκλογικό σύστημα των ΗΠΑ κι ενώ υπολειπόταν σχεδόν τρία εκατομμύρια ψήφους από την Κλίντον), εκμεταλλευόμενος τα κοινωνικά αδιέξοδα, τη φτωχοποίηση και την ανεργία εκατομμυρίων αμερικανών με ένα λαϊκιστικό λόγο, πατώντας πάνω στα με ένα **πρόγραμμα αντιδραστικής κλιμάκωσης**, με βασικά στοιχεία: Την παραπέρα επίθεση στα δικαιώματα των εργαζομένων και τα κοινωνικά δικαιώματα, τη ρατσιστική αντιμετώπιση των μειονοτήτων, τον ακόμα μεγαλύτερο περιορισμό των όποιων δημοκρατικών δικαιωμάτων, τη στροφή του αμερικανικού καπιταλισμού σε μια όξυνση του ανταγωνισμού με άλλες καπιταλιστικές οικονομίες με στόχο την ενίσχυση της παραγωγικής του βάσης και την ανάκτηση θέσεων μέσω ενός συνδυασμού μέτρων «προστατευτισμού», ανάσχεσης των προηγούμενων μορφών καπιταλιστικής διεθνοποίησης και αναζήτηση νέων επωφελών για το αμερικάνικο κεφάλαιο διεθνών σχέσεων, ενός νέου μοντέλου διεθνοποίησης περισσότερο ωφέλιμο για τις πολυεθνικά πολυκλαδικά μονοπώλια που εφορμούν από τις ΗΠΑ. Στο πλαίσιο αυτό έχει προαναγγελθεί μια σκληρή αντιπαράθεση με την Κίνα και αναζήτηση νέων ισορροπιών με τη Ρωσία, παρότι ήδη το NATO και οι ΗΠΑ προχωρούν τα σχέδια στρατιωτικής περικύκλωσης του ρωσικού καπιταλισμού. Ιδιαίτερη σημασία έχει η ανοικτή υποστήριξη του BREXIT από τον Τραμπ (ακολούθησε μια σαφής τοποθέτηση εξόδου της Μέι) και οι επιθετικές δηλώσεις κατά της Γερμανίας. Όσον αφορά την περιοχή η διοίκηση Τραμπ διακηρύσσει ότι θα ενισχύσει τις ήδη πολύ στενές σχέσεις ΗΠΑ - Ισραήλ και θα θέσει στο στόχαστρο ξανά το Ιράν.

Η εκλογή Τραμπ και οι νέες αντιδραστικές τάσεις που εκφράζει είναι γέννημα του κλονισμού που έχει επιφέρει η καπιταλιστική κρίση, της κρίσης της αμερικανικής διεθνούς ηγεμονίας και του αμερικανικού πολιτικού συστήματος, καθώς και των βαθιών κοινωνικών ρηγμάτων μέσα στις ΗΠΑ (με την μεγάλη αύξηση της ψαλίδας μεταξύ πλούτου και φτώχειας στη μισθωτή εργασία και στην περιθωριοποίηση) **και τείνει σε παρόξυνση των αντιθέσεων σε όλα τα επίπεδα: πρωτίστως κεφάλαιο - εργασία** (καθώς η όξυνση των ενδοκαπιταλιστικών ανταγωνισμών θα οδηγήσει και σε επιχείρηση έντασης της εκμετάλλευσης), **ηγεμονικά καπιταλιστικά κράτη κατά λαών, αλλά και με όξυνση του ανταγωνισμού των κεφαλαίων** σε διεθνές επίπεδο, αλλά και εθνικό (βλ. αντιδράσεις κατά Τραμπ και από ισχυρά αστικά τμήματα των ΗΠΑ).

Ανάλογες τάσεις εκφράζονται και στην Ευρώπη, με την ενίσχυση των εθνικιστικών ακροδεξιών κομμάτων με το αστικό Brexit κλπ. **Στο πλαίσιο του ολοκληρωτικού καπιταλισμού και της αστικής προσπάθειας για την υπέρβαση της κρίσης σε βάρος της εργασίας**

διαμορφώνονται δύο αντιδραστικά αστικά ρεύματα, τα οποία προωθούν την ένταση της εκμετάλλευσης των εργαζομένων και την εμβάθυνση της καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης: ένα ρεύμα αστικού κοσμοπολιτισμού που επιχειρεί ανάπτυξη και εμβάθυνση των μέχρι τώρα μορφών της καπιταλιστικής διεθνοποίησης (με αναφορές στην αστική δημοκρατία και την ελεύθερη αγορά, χαρακτηριστική η ομιλία Ομπάμα), - κι ένα ρεύμα αντιδραστικού νεοεθνικισμού που επιχειρεί να περάσει τις ίδιες αντιλαϊκές πολιτικές με ένα μανδύα εθνικής συσπείρωσης/υποστήριξης και συντηρητικής αναδίπλωσης, ενισχύοντας το εθνικά εξορμών κεφάλαιο, ένα ρεύμα που στην παρούσα φάση επιχειρεί να καπηλευτεί και τη δυσαρέσκεια ευρύτερων λαϊκών στρωμάτων (κι εργαζομένων), παρότι δεν έχει καμία σχέση με τα συμφέροντά τους.

Χρειάζεται παραπέρα συζήτηση και προβληματισμός για την πορεία διαμόρφωσης αυτών των ρευμάτων, ξεκαθαρίζοντας πως **και τα δύο είναι εχθρικά και επικίνδυνα για τους εργαζόμενους και τους λαούς. Το εργατικό κίνημα και η μαχόμενη Αριστερά δεν μπορούν να γίνουν ουρά κανενός από τα δύο, αλλά πρέπει να χαράξουν αυτοτελή ταξική ανατρεπτική γραμμή.**

2. Την ίδια ώρα συνεχίζεται η οικονομική και πολιτική **κρίση του ευρωπαϊκού καπιταλιστικού κέντρου** (BREXIT, ιταλικό δημοψήφισμα). Η κρίση αυτή μπορεί να βαθύνει, καθώς πλησιάζουν οι γαλλικές, ολλανδικές, γερμανικές και ιταλικές εκλογές, μέσα σε μεγάλα οικονομικά προβλήματα για τις περισσότερες χώρες.

Η κρίση αυτή οδηγεί αργά ή γρήγορα σε **θεμελιακές, ίσως και καταστατικές αλλαγές στην ΕΕ.** Την ίδια ώρα που μεγαλώνει η απόσταση της ΕΕ από τους λαούς της ηπείρου και δυναμώνει η αντίθεση των λαών στην ΕΕ (με τις αστικές εθνικιστικές ακροδεξιές δυνάμεις να εκφράζουν σε μεγάλο βαθμό αυτή την τάση, λόγω και της ενσωμάτωσης της ρεφορμιστικής Αριστεράς στον ευρωπαϊσμό), βαθαίνουν τα ρήγματα και μέσα στις κυρίαρχες αστικές δυνάμεις των κρατών μελών της ΕΕ. Εκφράζεται ολοένα και μεγαλύτερη δυσφορία, από χώρες όπως η Γαλλία και η Ιταλία για την επιβολή των γερμανικών συμφερόντων, από πιο αδύναμα κεφάλαια για την κυριαρχία των ευρωπαϊκών Πολυεθνικών Πολυκλαδικών Μονοπωλίων (ΠΠΜ). Μέσα σε αυτές τις συνθήκες, εμφανίζονται σχέδια: για ακόμα πιο «συνεκτική» ΕΕ, για ΕΕ δύο ταχυτήτων, ενώ πιο αδύναμα κράτη-μέλη και κεφάλαια επαναφέρουν λογικές για ένα φρενάρισμα της ολοκλήρωσης σε μια ένωση των εθνών - κρατών. Και τα δύο σχέδια στηρίζονται σε αντιδραστική αντεργατική βάση επιδιώκουν ενίσχυση της εκμετάλλευσης και καταπίεση σε βάρος της εργατικής τάξης και των εργαζομένων, εντείνοντας την πίεση και στους λαούς των πιο αδύναμων κρατών, όπως η Ελλάδα κ.α.

Οι διεθνείς και ευρωπαϊκές εξελίξεις θα επηρεάσουν καθοριστικά την πορεία της Ελλάδας. **Ο πολιτικός στόχος της αποδέσμευσης - εξόδου από την ΕΕ, από εργατικές - λαϊκές - διεθνιστικές θέσεις, για την ήττα και τη διάλυση της καπιταλιστικής ολοκλήρωσης και μια άλλη, προς όφελος των λαών, για τη διεθνή συνεργασία στην περιοχή μας και στην Ευρώπη, πρέπει να έρθει στην πρώτη γραμμή, σε αντιπαράθεση και με τον «ευρωπαϊσμό», αλλά και με τις αστικές εθνικιστικές λογικές τύπου Λεπέν.**

3. Βρισκόμαστε σε φάση σημαντικών γεωπολιτικών εξελίξεων, συνέχισης των πολεμικών αναμετρήσεων στην ευρύτερη περιοχή, με κίνδυνο κλιμάκωσης. Στη Συρία (μετά την κατάληψη του Χαλεπιού από τις δυνάμεις του Άσαντ) υπάρχει μια εύθραυστη εκεχειρία, συμφωνημένη από κυβέρνηση Άσαντ - Ρωσία - Τουρκία, με την υποστήριξη του Ιράν, με την ηχηρή απουσία των ΗΠΑ, των κρατών μελών της ΕΕ, των αραβικών κρατών κλπ. Συνεχίζονται οι εχθροπραξίες με τον ISIS και άλλες τζιχαντιστικές οργανώσεις. Η Τουρκία έχει επέμβει στα βόρεια τμήματα της χώρας (επίσης έχει κατεβάσει και στρατεύματα στο Ιράκ), με πρόσχημα το χτύπημα του ISIS, αλλά ουσιαστικό στόχο τους Κούρδους, οι Κούρδοι μιλούν για ομοσπονδιακή δημοκρατική λύση στη Συρία, η παραμονή των Ρώσικων στρατευμάτων και ο αναβαθμισμένος ρόλος της Μόσχας εδραιώνεται, την ίδια ώρα που τόσο ρωσικά όσο και ευρύτερα ΝΑΤΟϊκά στρατεύματα και ναυτικό συσσωρεύεται στην περιοχή,

δημιουργώντας ένα **εξαιρετικά επικίνδυνο πολεμικό μίγμα**. Ένα μίγμα, που βρίσκει την προέκτασή του στον ανταγωνισμό ΗΠΑ/NATO - Ρωσίας στη βορειοανατολική και κεντρική Ευρώπη (Πολωνία, Ουκρανία, Βαλτικές χώρες κλπ.). Ταυτόχρονα, η αστάθεια στην ευρύτερη περιοχή (π.χ. Λιβύη) συνεχίζεται.

Μέσα σε αυτό το κουβάρι των αντιθέσεων παρεμβαίνουν ενεργητικά τόσο το ιμπεριαλιστικό μπλοκ ΗΠΑ - NATO - ΕΕ (και των τοπικών συμμάχων τους: αντιδραστικά αραβικά καθεστώτα, Ισραήλ κλπ.) όσο και η καπιταλιστική - ιμπεριαλιστική Ρωσία (με το ενδεχόμενο συγκρότησης μπλοκ με Κίνα, Ιράν και άλλες χώρες) δίνοντας μια δυναμική ευρύτερης σύγκρουσης ανοιχτής σε πολύ επικίνδυνες εξελίξεις.

Συνολικά, ο πόλεμος για μια ακόμη φορά αποτελεί «διέξοδο» για την υπέρβαση της κρίσης, τόσο με την πάλη για το μοίρασμα και ξαναμοίρασμα των ενεργειακών δρόμων και των αγορών, την υπαγωγή περιφερειακών χωρών στις σύγχρονες τάσεις του ολοκληρωτικού καπιταλισμού υπό την κηδεμονία ηγεμονικών καπιταλιστικών κρατών, όσο και με τη καθεαυτό κατανάλωση πολεμικού υλικού, την αναπαραγωγή των πολεμικών πιστώσεων και παραγγελιών ως μοχλό αύξησης της κερδοφορίας της πολεμικής βιομηχανίας και των συνεπακόλουθων τομέων της.

Ο πόλεμος στη συγκεκριμένη περίοδο και σε εκτεταμένες ζώνες της Αφρικής και της Δυτικής Ασίας αποκτά **νέα χαρακτηριστικά**, καθώς οι πολεμικές συρράξεις επεκτείνονται χωρίς ορατό τέλος, γεννώντας καταστροφή και διάλυση, κράτη - κουρελούδες, με ειδικές ζώνες εκμετάλλευσης από τα ΠΠΜ.

Ταυτόχρονα, ο μακρόχρονος πόλεμος και οι καπιταλιστικές - ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις πηγαίνουν μαζί με την **καθολική επίθεση στο επίπεδο ζωής και στα δικαιώματα των εργατικών - λαϊκών στρωμάτων, στις ελευθερίες (στο όνομα και της αντιμετώπισης της «τρομοκρατίας»), στο επίπεδο των ιδεών**. Μια διαρκής κατάσταση «έκτακτης ανάγκης» (χαρακτηριστικά όσα γίνονται σε Γαλλία και Τουρκία), αναστολής και τελικά αναίρεσης των λαϊκών δικαιωμάτων.

Οι εξελίξεις διαμορφώνουν δυναμική νέων μαζικότερων προσφυγικών ρευμάτων τα οποία δεν θα μπορούν για μεγάλο διάστημα να συγκρατούνται από τη συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας και την συγκυριακή αλλαγή των προσφυγικών δρόμων (βόρεια Αφρική και νότια μεσόγειο, με νέα χιλιάδες θύματα), των οποίων η διαχείριση θα υπερβαίνει τα χαρακτηριστικά που μέχρι τώρα γνωρίσαμε.

4. Για το θέμα της Συρίας

Για μια ουσιαστική παρέμβαση στις εξελίξεις στην περιοχή, απαιτείται η διαμόρφωση θέσεων αρχών για το Συριακό πρόβλημα, έχοντας επίγνωση βεβαίως πως δεν θα το «λύσουμε» εμείς. Είναι αναγκαία όμως η παρέμβαση και στη συζήτηση που γίνεται στην Αριστερά (εγχώρια και διεθνή). Πρέπει να μελετήσουμε καλύτερα και τις θέσεις άλλων εργατικών και αριστερών κομμάτων που δρουν στην περιοχή. Διαφοροποιούμαστε από τα απλοϊκά σχήματα «κακός Άσαντ - καλή δημοκρατική αντιπολίτευση» ή από την ανάδειξη της καπιταλιστικής - ιμπεριαλιστικής Ρωσίας σε παράγοντα αντιΝατοϊκής πάλης και εναλλακτικό σύμμαχο και από την υποστήριξη του Άσαντ ως «λιγότερο κακό».

Στην πρώτη γραμμή μιας τοποθέτησης για το Συριακό θα πρέπει να μπαίνει το αίτημα για σταμάτημα του πολέμου, με συντριβή του ISIS και των λοιπών αντιδραστικών τζιχαντιστικών δυνάμεων. Σταμάτημα της πολεμικής εκστρατείας των ΗΠΑ και του NATO, αποχώρηση από τη Συρία όλων των δυνάμεων εισβολής (Τουρκία, αραβικά καθεστώτα, τζιχαντιστές κλπ.) και όλων των ξένων στρατών (και της Ρωσίας). **Το μέλλον της Συρίας, η κατάκτηση των δημοκρατικών - εθνικών ελευθεριών και των κοινωνικών δικαιωμάτων είναι υπόθεση του**

λαού της. Ο λαός της Συρίας θα λογαριαστεί και με το αντιδραστικό καθεστώς Άσαντ, παλεύοντας για την ανατροπή του, χωρίς «ξένους προστάτες» και εισβολείς δολοφόνους.

Ο στόχος για ενιαία δημοκρατική Συρία χωρίς θρησκευτικές και εθνοτικές διακρίσεις, για την κοινωνική δικαιοσύνη και ελευθερία, ενάντια στην ταξική εκμετάλλευση, την κοινωνική διάλυση και τον καθεστωτικό δεσποτισμό, μπορεί να αποτελέσει μια αγωνιστικά ρεαλιστική προοπτική για το σύνολο του λαού, των εθνοτήτων και θρησκευτικών κοινοτήτων στη χώρα. Το δικαίωμα του αποχωρισμού (ή και των συνενώσεων) και της αυτοδιάθεσης των Κούρδων υπάρχει, σε στενή συνάρτηση με την αποτροπή του πολέμου και της ιμπεριαλιστικής αλλαγής των συνόρων και τα βήματα στην κοινωνική χειραφέτηση. Σήμερα οι Κούρδοι θέτουν ζήτημα ομοσπονδιακής συγκρότησης της Συρίας και όχι ανεξάρτητου κουρδικού κράτους.

Συνθήματα του τύπου «νίκη στον Άσαντ και τη Ρωσία» είναι λαθεμένα, καθότι παραγνωρίζουν τον αντιδραστικό χαρακτήρα του καθεστώτος, εξωραίζουν τον ιμπεριαλιστικό ρόλο της Ρωσίας που παρεμβαίνει για τα δικά της συμφέροντα.

Η ειρήνη μεταξύ των λαών της περιοχής μπορεί να επιβληθεί μόνο στο βαθμό που θα παίρνει προβάδισμα η αλληλεγγύη των εργαζομένων και των φτωχών του αραβικού κόσμου, με υπέρβαση του εθνο-θρησκευτικού σεχταρισμού που είναι το όπλο των μεγάλων ιμπεριαλιστικών χωρών και των ντόπιων αντιδραστικών καθεστώτων κάθε είδους. Η ειρήνη μπορεί να είναι διαρκής και βιώσιμη με τον κλονισμό και, τελικά, την ανατροπή της ταξικής αλλά και κάθε άλλης μορφής καταπίεσης (εθνικής, θρησκευτικής κ.λ.π) σε κάθε χωριστή χώρα, αλλά και της άνισης ανάπτυξης και πολιτικής ανισοτιμίας που επιβάλλει ο διεθνής καπιταλισμός σε παγκόσμιο επίπεδο μεταξύ των χωρών και των λαών τους.

5. Ο ανταγωνισμός των αστικών τάξεων Ελλάδας - Τουρκίας

Στο συνολικό αυτό πλαίσιο αναπτύσσεται ο ανταγωνισμός των αστικών τάξεων Ελλάδας - Τουρκίας, για τον οποίο χρειάζεται «συγκεκριμένη ανάλυση της συγκεκριμένης κατάστασης», με τα κατάλληλα πολιτικά ταξικά εργαλεία.

Η ελληνική αστική τάξη επιδιώκει να εκπροσωπήσει τα συμφέροντα της «Δύσης» στην ευρύτερη περιοχή, πολιτική που ιστορικά έχει αποδειχθεί καταστροφική για τον λαό και την χώρα και να οικοδομήσει παραπέρα τον αντιδραστικό άξονα Ελλάδα - Κύπρος -Αίγυπτος-Ισραήλ. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ANEL εμφανίζεται ως ο «καλός στρατιώτης» NATO και ΕΕ, πρωτοστατώντας στην υλοποίηση των κατευθύνσεών τους, προσφέρει νέες βάσεις, καλεί το NATO στο Αιγαίο κλπ. Όλα αυτά είναι πολύ επικίνδυνα. Επιχειρεί να αξιοποιήσει στην ανάκαμψη του ελληνικού κεφαλαίου τα ενεργειακά κοιτάσματα της περιοχής (από θέση υποδεέστερη σε σχέση με τα ΠΠΜ του κλάδου, κυρίως αμερικανικά, αλλά και ευρωπαϊκά και ρωσικά), παρακάμπτοντας ή περιορίζοντας την Τουρκία σε υποδεέστερο ρόλο. Η συνολική υποβάθμιση του ελληνικού καπιταλισμού τα χρόνια της κρίσης, δημιουργεί βεβαίως δυσκολίες σε αυτή την προσπάθεια, και οικονομικές. Παρά τη μείωση των στρατιωτικών δαπανών τα προηγούμενα χρόνια (η οποία είναι πολύ μικρότερη απ' όσο κοινωνικά αναγκαίων τομέων), η Ελλάδα παραμένει 2η χώρα στο NATO όσον αφορά το ποσοστό του ΑΕΠ που δαπανά για εξοπλισμούς κλπ., ενώ προετοιμάζονται νέες μεγάλες αγορές.

Από την άλλη πλευρά η κλιμάκωση της φιλολογίας αναθεώρησης συνόρων εκ μέρους της κυβέρνησης Ερντογάν, η εισβολή του τουρκικού στρατού σε δύο χώρες (Συρία, Ιράκ), ο ακήρυχτος πόλεμος στο εσωτερικό κατά των Κούρδων, της Αριστεράς αλλά και κάθε φωνής που διαφοροποιείται (ειδικά μετά το αποτυχημένο πραξικόπημα του Ιούλη), ενισχύει μια **τυχοδιωκτική πολιτική,** που εκφράζεται και στην εύθραυστη συμμαχία με τη Ρωσία, με τον ISIS παλιότερα, και

ρίχνει λάδι στην φωτιά των ανταγωνισμών. Το τουρκικό κεφάλαιο φαίνεται να βρίσκεται σε μια καμπή: μετά από μια πορεία δυναμικής μεγέθυνσης τα προηγούμενα χρόνια (σε αντίθεση με την παρατεταμένη ύφεση του ελληνικού καπιταλισμού) γεγονός που αποτέλεσε τη βάση για τα μεγαλεπήβολα «νέο-οθωμανικά» σχέδια Ερντογάν (τα οποία μέχρι στιγμής έχουν ναυαγήσει σε Λιβύη, Αίγυπτο, Συρία, Παλαιστίνη - Ισραήλ, κουρδικό) σήμερα αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα και δυσκολίες.

Πρέπει να είναι σαφές ότι ο ανταγωνισμός των αστικών τάξεων έχει ταξική - εκμεταλλευτική βάση και είναι αντιδραστικός και από τις δύο πλευρές του Αιγαίου.

Το εργατικό λαϊκό κίνημα και η αντικαπιταλιστική αριστερά πρέπει να μπουν μπροστά για να **υψωθεί φραγμός στην πορεία των ιμπεριαλιστικών πολέμων και των αστικών ανταγωνισμών.** Να αποδείξει την φύση τους, με πλήρη **ανεξαρτησία πολιτική-ιδεολογική και οργανωτική απέναντι στις αστικές τάξεις και τους εθνικισμούς,** πρώτα από όλα τον δικό μας εθνικισμό, αλλά και τους εθνικισμούς των γειτόνων.

Να αντιμετωπίσει πιο αποφασιστικά την πιθανή όξυνση και των μειονοτικών ζητημάτων πάνω στην βάση της πλήρους κατοχύρωσης των δικαιωμάτων των μειονοτήτων, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος του αυτοπροσδιορισμού, με μέτωπο -και στην περίπτωση αυτή- κατά των εθνικιστικών κραυγών- από όπου και αν προέρχονται.

Με κεντρικό σύνθημα: **Πάλη για την αποτροπή του πολέμου, για την ειρήνη και τη διεθνή συνεργασία των λαών, ενάντια στις αστικές τάξεις και τις κυβερνήσεις, στον ιμπεριαλισμό, στον εθνικισμό, το σκοταδισμό και το φασισμό.**

Πολιτικοί στόχοι πάλης:

- Έξω η Ελλάδα από το NATO, έξω το NATO από το Αιγαίο και την περιοχή. Κλείσιμο όλων των βάσεων, όχι και έξω από τον Ευρωστράτο.
- Αποφασιστική μείωση των στρατιωτικών δαπανών τώρα, σταμάτημα των εξοπλισμών, λεφτά για τις λαϊκές ανάγκες και όχι για τις πολεμικές βιομηχανίες.
- μείωση της θητείας τώρα! - δημοκρατικά δικαιώματα / ελευθερίες / συνδικαλισμό στο στρατό, όχι θητεία στα 18, όχι στον επαγγελματικό στρατό
- καμιά συμμετοχή - καμιά εμπλοκή στους άδικους ιμπεριαλιστικούς πολέμους και επεμβάσεις. Να γυρίσουν άμεσα όλες οι ελληνικές στρατιωτικές δυνάμεις από το εξωτερικό
- Δεν πολεμάμε για τα συμφέροντα της ελληνικής ολιγαρχίας και του ιμπεριαλισμού. Ανυποχώρητος αγώνας για την ειρήνη, την ελευθερία, την κοινωνική δικαιοσύνη και τη συνεργασία των λαών

7. Για το Κυπριακό

Η τρέχουσα προσπάθεια «επίλυσης» του Κυπριακού κινείται κυρίως από τα συμφέροντα των Πολυεθνικών Πολυκλαδικών Μονοπωλίων της ενέργειας και των τμημάτων εκείνων της αστικής τάξης της Κύπρου που φιλοδοξούν να αναβαθμιστούν από αυτή την προοπτική. Δεν μπορεί όμως να υπάρξει δίκαιη, σταθερή και προς όφελος των λαών λύση, όσο επιχειρείται υπό αυτό το πρίσμα και με τα τουρκικά κατοχικά και άλλα στρατεύματα στο νησί (ελληνικά, βρετανικές βάσεις κλπ.), με το καθεστώς των ιμπεριαλιστικών εγγυήσεων και της κηδεμονίας από NATO και ΕΕ.

Να αναβαθμίσουμε την παρέμβασή μας γύρω από **το Κυπριακό** πάνω στην βάση της στήριξης των κοινών αγώνων ελληνοκυπρίων και τουρκοκυπρίων για **Κύπρο ενιαία, ανεξάρτητη, χωρίς αγγλικές και νατοϊκές βάσεις, χωρίς κατοχή και ξένους στρατούς, χωρίς εγγυήτριες δυνάμεις, με πλήρη και ίσα δικαιώματα κοινωνικά, δημοκρατικά, εθνικά όλων των κατοίκων της, με διασφάλιση των δικαιωμάτων των τουρκοκυπρίων.**

Οι πολιτικές εξελίξεις στην Ελλάδα

8. Η γενική κατάσταση και ο συσχετισμός των δυνάμεων:

Όχι μόνο διεθνώς αλλά και στο εσωτερικό βρισκόμαστε και πάλι σε μια καμπή των εξελίξεων. Όλα τα ζητήματα παραμένουν ανοιχτά και η κατάσταση **δεν σταθεροποιείται**, όπως εκτιμούσαμε και τον Σεπτέμβρη. **Η κυβέρνηση προωθεί την εφαρμογή των σκληρών μέτρων της πρώτης αξιολόγησης και παράλληλα να ψηφίσει τα ακόμα πιο σκληρά μέτρα της δεύτερης, σε εφαρμογή του μνημονίου που ψήφισε τον Αύγουστο του 2015 κι ενώ προετοιμάζονται τα μέτρα για το 4ο μνημόνιο ή για το ευρωμνημόνιο - κόφτη διαρκείας εντός της ΕΕ και για μετά το 2018.**

Τα μέτρα αυτά συνιστούν **συνέχιση και κλιμάκωση της επίθεσης** της κυβέρνησης και του κεφαλαίου ενάντια στους εργαζόμενους και τον λαό σε όλα τα πεδία: περικοπές σε συντάξεις και μισθούς, φορολογική λαίλαπα, συνδικαλιστικές ελευθερίες και δικαιώματα, ιδιωτικοποιήσεις, μαζικοί πλειστηριασμοί λαϊκής περιουσίας. Τα «αντισταθμιστικά» μέτρα τύπου «εφάπαξ» επίδομα στους συνταξιούχους (που βαφτίστηκε 13^ο σύνταξη) δεν αναιρούν τη γενική αυτή πορεία. Αποτελούν «λίπασμα» για το προχώρημα της.

Επιδίωξη των δανειστών και της άρχουσας τάξης είναι να προχωρήσουν με την παρούσα κυβέρνηση, για την εφαρμογή των μνημονιακών μέτρων, στο βαθμό βέβαια που θα εξακολουθήσει να υλοποιεί απαρέγκλιτα την πολιτική τους και να έχει την ανοχή τμημάτων του λαού. Οι αιτιάσεις ότι «οι δανειστές θέλουν να ρίξουν την κυβέρνηση» δεν έχουν σχέση με την πραγματικότητα, αφορούν την συσπείρωση του δυναμικού του ΣΥΡΙΖΑ.

Όμως παράλληλα **δυναμώνουν οι αντιθέσεις** μέσα στους κόλπους των ηγεμονικών καπιταλιστικών κρατών και κέντρων (ΗΠΑ - ΕΕ, όπως εκφράζεται και με τις διαφορές ΕΕ - ΔΝΤ για το ελληνικό πρόβλημα, αλλά και εντός της ΕΕ - βλ. και διαφορετικές προσεγγίσεις Γαλλίας - Γερμανίας) και επιδρούν στην πολιτική κατάσταση, προκαλώντας μέχρι τώρα αντιφάσεις στο κλείσιμο της αξιολόγησης. Η εκλογή Τραμπ και η διαφοροποίηση της γραμμής των ΗΠΑ απέναντι στην ευρωπαϊκή καπιταλιστική ολοκλήρωση δημιουργεί όρους ενίσχυσης των αντιφάσεων στην ελληνική ολιγαρχία, όσον αφορά τις διεθνείς συμμαχίες.

Όπως όλα δείχνουν οδηγούμαστε σε ακόμα πιο βαθιές, δομικές και μόνιμες βάρβαρες αστικές αναδιαρθρώσεις, ανεξάρτητα από το ρόλο που θα έχει το ΔΝΤ. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ εκφράζει ήδη την πρόθεση να αποδεχθεί παραπέρα αντιλαϊκά μέτρα (επέκταση του κόφτη, μείωση του αφορολόγητου, αλλαγές στα εργασιακά κλπ.), ακόμα κι εκτός του χρονικού ορίου του 3^{ου} μνημονίου, τα οποία θα πλασαριστούν ως αναγκαία για την ανεπαίσθητη ρύθμιση του άδικου και χιλιοπληρωμένου χρέους. Το μόνο που την απασχολεί είναι εάν το νέο πακέτο αντιδραστικών τομών θα είναι πολιτικά διαχειρίσιμο κι αν μπορεί να περάσει από τον λαό ή θέτει σε αμφισβήτηση την πολιτική τους επιβίωση. Κάτω απ' αυτές τις συνθήκες οι εκλογές δεν είναι πρώτη επιλογή για κανέναν, αλλά δεν μπορούν να αποκλειστούν ως αποτέλεσμα των γενικότερων ανακατατάξεων και της αναγκαιότητας (αν χρειαστεί) να υπάρξει κυβέρνηση είτε με φρέσκια «εντολή» είτε ευρύτερης συναίνεσης. Απ' αυτή την άποψη προετοιμάζεται και ο χώρος ΠΑΣΟΚ - Δημοκρατικής Συμπαράταξης.

9. Η κυβέρνηση διακηρύσσει πως θέλει να «κλείσει» την δεύτερη αξιολόγηση σύντομα, να ενταχθεί στο πρόγραμμα της «ποσοτικής χαλάρωσης» και αξιοποιώντας και την ρευστότητα που περιμένει από τα «επενδυτικά εργαλεία» του διεθνούς κεφαλαίου και της ΕΕ (ΕΣΠΑ, πακέτο Γιούνκερ, δάνεια από ΕΤΕΠ κτ) να μπει σε ένα νέο κύκλο «ενάρετης ανάπτυξης». Αφήγημά της παραμένει η «δίκαιη ανάπτυξη», με «παραγωγική ανασυγκρότηση» και «κοινωνικό κράτος». Βεβαίως όρος της καχεκτικής, ασταθούς και χωρίς θέσεις εργασίας ανάπτυξης σήμερα είναι η ανάπτυξη της καπιταλιστικής βαρβαρότητας.

Για πολύ κόσμο η οικονομική κατάσταση παραμένει απελπιστική και μάλιστα **θα χειροτερέψει**. Η «υπεραπόδοση των εσόδων» για το 2016 και η εμφάνιση πλεονάσματος 7 δις ευρώ (αν και δεν είναι σαφές πόσο πραγματική είναι, δεδομένου ότι δεν έχουν εξοφληθεί τα χρέη του δημοσίου προς τους ιδιώτες) οφείλεται στη συντριβή των λαϊκών στρωμάτων.

Αδιάψευστο δείκτη αποτελεί η εκρηκτική άνοδος του ιδιωτικού χρέους στο δυσθεώρητο ύψος των 240 δις ευρώ ή 137% του ΑΕΠ, όταν το 2009 ανέρχονταν σε 68,3 δις ευρώ ή 28,8% του ΑΕΠ! Ιδιωτικό χρέος που κρατά ομήρους μεγάλο μέρος του λαού με χαρακτηριστικό την αδυναμία πληρωμής του αφού «κόκκινα» χρέη σε εφορίες έχουν πάνω από 4,2 εκ. άνθρωποι και σε τράπεζες πάνω από 2,4 εκ. άνθρωποι για στεγαστικά και καταναλωτικά. Αυτό και μόνο δείχνει τον βαθιά ταξικό χαρακτήρα της μνημονιακής πολιτικής. Μέσα σε αυτά πρέπει να συνηγορηθεί το «κρυφό χρέος» **σε απλήρωτους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα** που ανέρχεται, σύμφωνα με υπολογισμούς σε 5,2 δις ευρώ.

Η απλήρωτη εργασία, η εντατικοποίηση και υπερεκμετάλλευση στους χώρους εργασίας, ενισχύονται στο γενικότερο πλαίσιο της μείωσης μισθών και μεροκάματων, που συνεχίζεται.

Η οριακή μείωση της ανεργίας οφείλεται κατά βάση στην επέλαση των ελαστικών μορφών απασχόλησης, που πλέον ξεπερνάνε το 50% για τις νέες θέσεις εργασίας.

Η τραγική αυτή κατάσταση δεν μπορεί να συνεχιστεί και να «ορθοποδήσει», ειδικά με την απαίτηση των εξωφρενικών πλεονασμάτων του 3,5%, παρά μόνο με την προϋπόθεση πρωτοφανών μέτρων ενάντια στα λαϊκά συμφέροντα.

Αξιοσημείωτη είναι η παρέμβαση του ΣΕΒ, με την οποία ζητά άρση του κατάστασης επιτροπείας από την ΕΕ, εκφράζοντας στην ουσία την αντίδρασή του για τη **σχετική υποβάθμιση της θέσης της ελληνικής ολιγαρχίας στα πλαίσια της ΕΕ** μετά και την ουσιαστική απώλεια του ελέγχου των τραπεζών. Βεβαίως, ο ΣΕΒ δεν αντιτίθεται στο αντιδραστικό αντεργατικό πρόγραμμα αναδιαρθρώσεων, ούτε στην προσήλωση στην ΕΕ. Αυτό που ζητά είναι να πάρουν το αστικό πολιτικό σύστημα και η ολιγαρχία την «ιδιοκτησία του προγράμματος προσαρμογής» και να προωθήσουν τον ενεργό ρόλο της Ελλάδας, δηλαδή της εγχώριας αστικής τάξης μέσα στο ευρωπαϊκό πλαίσιο.

Η πραγματικότητα αυτή και η ακόμα πιο αντιδραστική αντιλαϊκή προοπτική της, φέρνει στο προσκήνιο την ανάγκη της αντικαπιταλιστικής ανατροπής της επίθεσης και των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων.

10. Η κυβέρνηση για να περάσει τις αντιλαϊκές τομές **αντιδραστικοποιείται και πολιτικά**. Τα νέα φρικιαστικά αντεργατικά μέτρα και το 4^ο μνημόνιο δεν θα περάσουν με επικοινωνιακά μέτρα μόνο. Η αντιδημοκρατική παρέμβαση εκφράζεται σε όλα τα επίπεδα: απέναντι στους αγωνιστές και το κίνημα με διώξεις, όπως στη Θεσσαλονίκη ενάντια σε συντρόφους - αγωνιστές του Συντονισμού Συλλογικοτήτων με πρωτοπόρα δράση στο θέμα των πλειστηριασμών. Με την απαγόρευση της πορείας για τον Ομπάμα και το κτύπημα με χημικά και ΜΑΤ, με χημικά σε πορεία συνταξιούχων. Απέναντι στους πρόσφυγες, με απελάσεις, άρνηση ασύλου κλπ. Με παρακολουθήσεις γραφείων. Με τρομολαγνεία και την πρωτοφανή κράτηση του 6χρονου παιδιού της Π.Ρ. Με κορυφαίο ζήτημα την προοπτική αντιδραστικής αλλαγής του συνδικαλιστικού νόμου.

Ακόμα, οι συνεχείς δηλώσεις και ενέργειες κυβερνητικών παραγόντων με στόχο το ξέπλυμα της ΧΑ (δηλώσεις Παρασκευόπουλου, επίσκεψη στο Καστελόριζο, κλπ) αποτελούν όχι μόνο ένα αδίσταχτο κοινοβουλευτικό παιγνίδι, αλλά και συνειδητή προσπάθεια ενίσχυσης των εθνικιστικών και φασιστικών εφεδρειών του συστήματος. Στο δημοτικό σχολείο του Περάματος για μια ακόμα φορά η αστυνομία άναψε το φως για να δράσουν οι τραμπούκοι της Χ.Α.

Ο ΣΥΡΙΖΑ και η πολιτική της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ- ANEΛ δεν αποτελούν σύμμαχο, αλλά αντίπαλο στον αγώνα για τα δημοκρατικά δικαιώματα και ελευθερίες της εργατικής τάξης, του λαού και της νεολαίας, καθώς και στην αντιφασιστική πάλη. Η συνεπής ανάπτυξη του αγώνα για τις εργατικές λαϊκές ελευθερίες, τα δικαιώματα προσφύγων και μεταναστών, της αντιφασιστικής πάλης όχι μόνο δεν επιτρέπει κανενός είδους πολιτική συμμαχία με τον ΣΥΡΙΖΑ ή τμήματά του, αλλά απαιτεί την αποφασιστική αντικυβερνητική πάλη και για τα θέματα αυτά και την αγωνιστική μετωπική παρέμβαση στον κόσμο που αποδεσμεύεται και διαφοροποιείται από αυτόν.

11. Αυτή η κατάσταση προκαλεί σημαντική φθορά στον ΣΥΡΙΖΑ. **Προοπτικά ο ΣΥΡΙΖΑ θα ακολουθήσει την φθορά όλων των μνημονιακών κομμάτων και κυβερνήσεων, αλλά προσπαθεί να αποφύγει μια γρήγορη «κατάρρευση».** Ο ΣΥΡΙΖΑ επιχειρεί να ανασυγκροτηθεί σε πιο στέρεα αστική βάση, με όπλο το κράτος και την μοιρασιά της εξουσίας, την αναδιάταξη και τις συμμαχίες στην άρχουσα τάξη, την διαχείριση της αθλιότητας με καλύτερους όρους από ότι η ΝΔ (πχ δεκάδες χιλιάδες πεντάμηνα / οκτάμηνα, αλλά με ασφάλιση) και συνολικά την επικράτηση της λογικής του λιγότερου κακού, απέναντι στην ΝΔ και τον Κ. Μητσοτάκη. Σε κάθε περίπτωση επιδιώκει να αποτελέσει τον ένα πόλο ενός σύγχρονου δικομματισμού – διπολισμού.

Όμως η υπονόμηση των σχέσεων του με τα λαϊκά στρώματα, η αναπόφευκτη φθορά της **μνημονιακής πολιτικής τον καθιστά όλο και πιο αδύναμο.** Η αδυναμία αυτή έχει **επιπτώσεις στους ρυθμούς και στην αποφασιστικότητα της προώθησης της αντιδραστικής πολιτικής.** Σε ορισμένες περιπτώσεις, όπως στον αγώνα των ναυτεργατών για το ασφαλιστικό, υποχρεώθηκε σε υποχωρήσεις. Το κίνημα με μαχητικούς αγώνες μπορεί να επιφέρει εμπόδια και καθυστερήσεις στην επίθεση, όπως για παράδειγμα με τους πλειστηριασμούς.

12. Συνολικά το αστικό πολιτικό σύστημα βρίσκεται σε φάση **αντιδραστικοποίησης.**

1. Η ΝΔ του Κυριάκου Μητσοτάκη, όπως και το Ποτάμι κινούνται σε μια υπεραντιδραστική νεοφιλελεύθερη κατεύθυνση. Στηρίζουν χυδαία όλες τις επιλογές της τρόικα και πιέζουν απλά να έρθει η «συμφωνία». Μιλάνε εκ νέου για χιλιάδες απολύσεις στον δημόσιο τομέα. Προτάσσουν, ιδιαίτερα η ΝΔ, το δόγμα «νόμος και τάξη», ενώ στρέφονται σε έναν πρωτοφανή αντικομμουνισμό («στην φυλακή οι κομμουνιστές» δήλωση του Άδωνη).

2. Σε περίοδο εξελίξεων με ανοιχτά ενδεχόμενα βρίσκεται **το ΠΑΣΟΚ-Δημοκρατική Συμπράταξη.** Η επαναφορά του ΓΑΠ και η σύγκρουση με Βενιζέλο σχετίζεται με την προοπτική του χώρου να γίνει ξανά μνημονιακό κυβερνητικό δεκανίκι, σε όποιο συνδυασμό απαιτηθεί, είτε με τη ΝΔ, είτε με τον ΣΥΡΙΖΑ. Φαίνεται ότι τη δεύτερη κατεύθυνση ενισχύουν κέντρα εκτός (διεθνής σοσιαλδημοκρατία) και εντός Ελλάδας.

Χρειάζεται να υπάρξει σταθερή κριτική και πολεμική με την ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ, το ΠΟΤΑΜΙ, την Ένωση Κεντρώων και το αστικό πολιτικό σύστημα συνολικά. Μέσα στους μαζικούς χώρους δίνουμε την μάχη να **απομονώνονται οι δυνάμεις της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ,** με πολεμική απέναντι σε μια δήθεν «αντιπολίτευση», στην βάση της «διαφάνειας», των «καθυστερήσεων» κλπ, ζητήματα που προτάσσει η ΝΔ ιδιαίτερα στο δημόσιο. Η δική μας αντιπολίτευση πρέπει πάντα να μπολιάζεται με την αντιμνημονιακή, αντιΕΕ, ταξική κατεύθυνση, να στρέφεται ενάντια σε όλες τις κυβερνήσεις (παρούσα και προηγούμενες). Να χαρακτηρίζεται από συνέπεια, **χωρίς να αφήνει κενό** είτε στην ψεύτικη «αντικυβερνητική» ρητορική των ΝΔ-ΠΑΣΟΚ είτε στην παραπλανητική δικομματική αντιπαράθεση που στήνει ο ΣΥΡΙΖΑ

3. Συνεχίζονται οι ζυμώσεις στον ακροδεξιό χώρο, που είναι σε μια φάση αναδιάταξης, διεκδικώντας έναν ευρύτερο ρόλο. Η ΧΑ διατηρεί έναν συμπαγή πυρήνα, χωρίς όμως να πετυχαίνει δυναμική ανάπτυξη, ενώ νέες δυνάμεις εμφανίζονται (*Συνέλευση Ελλήνων*, κλπ). Μέσα στην κρίση και το λαχάνιασμα των καπιταλιστικών ολοκληρώσεων ενισχύεται ο ανορθολογισμός, ο εθνικισμός και η

κάθε είδους πατριδοκαπηλία, ο θρησκευτικός φανατισμός και η ισλαμοφοβία, ο κάθε είδους αντιανθρωπισμός.

Χρειάζεται σταθερό συνολικό μέτωπο στις δυνάμεις αυτές, πολιτικό, θεωρητικό, πολιτιστικό. Ιδιαίτερα χρειάζεται να αποκαλύπτεται ο βαθιά ταξικός τους ρόλος σαν δυνάμεις του συστήματος. Να μην τους χαρίζουμε το «εθνικό επίπεδο», αλλά να ενσωματώνουμε πιο αποφασιστικά στην φιλολογία μας την πάλη για τα δημοκρατικά δικαιώματα του λαού και της νεολαίας, την λαϊκή κυριαρχία, και την ανάγκη της ρήξης και της ανεξαρτησίας από τους ιμπεριαλιστικούς μηχανισμούς, αναδεικνύοντας τον ιστορικά πατριδοκάπηλο και υποταγμένο χαρακτήρα των ακροδεξιών.

13. Το κίνημα και η αριστερά παραμένουν σε κατάσταση ύφεσης, όπως τους τελευταίους μήνες. Στο εργατικό και λαϊκό κίνημα **δεν λείπουν ορισμένοι αμυντικοί αγώνες**, ακόμα και κάποιες επιτυχίες (όπως πχ με τον αγώνα των ναυτεργατών για το ασφαλιστικό).

Όμως, αυτό που **καθυστερεί δραματικά είναι τα ορατά βήματα στην ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος**, που θα βάλει συνολικά σε άλλη ρότα την κατάσταση και θα δημιουργήσει **όρους αντεπίθεσης**. Το κίνημα, ούτε οι πρωτοπόρες τάσεις του (που από κει θα ξεκινούσε η αντιστροφή) δεν έχει κατακτήσει ένα **θετικό/επιθετικό περιεχόμενο διεκδίκησης** (ώστε να βάζει αυτό ζητήματα στην κυβέρνηση) και **μορφές οργάνωσης ανεξάρτητες από την γραφειοκρατία**, ειδικά των πιο νέων και πληθειακών στρωμάτων. **Το συνολικό αποτέλεσμα είναι η συνέχιση της ασάφειας, της αναμονής και τελικά της ανοχής.**

14. Το ίδιο ισχύει και στον **πολιτικό συσχετισμό** και στην αριστερά. Η **κύρια τάση είναι η απογοήτευση, ο προβληματισμός και η έλλειψη μιας ορατής προοπτικής πλατιών λαϊκών στρωμάτων**. Αυτή η απογοήτευση δεν φαίνεται -για την ώρα- να διαμορφώνεται σε μια ισχυρή και αναπότρεπτη «συντηρητική στροφή». Τα αποτελέσματα εκλογών σε μεγάλα σωματεία και ομοσπονδίες έδειξαν μια **σχετική άνοδο της ΝΔ αλλά όχι ένα μαζικό ρεύμα ενίσχυσης**. Αντίστοιχα έδειξαν αποτοχή και μικρή ενίσχυση των δυνάμεων της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς, αλλά όχι ένα αισθητό ρεύμα στροφής προς τα αριστερά. **Μεγάλο μέρος του κόσμου που στήριξε τον ΣΥΡΙΖΑ στην πορεία προς την κυβερνητική ανάληψη, απογοητεύεται, «μετεωρίζεται» και αναζητά χωρίς να έχει στραφεί οριστικά σε μια κατεύθυνση**. Επίσης, ένα άλλο μέρος (από λαϊκά στρώματα) μπορεί να μην εμπνέεται, αλλά καθηλώνεται στη λογική του μικρότερου κακού. Υπάρχει βέβαια και ένα σημαντικό κομμάτι, **ειδικά του κρατικού, κομματικού και συνδικαλιστικού μηχανισμού, που στηρίζει την πορεία ενσωμάτωσης του ΣΥΡΙΖΑ**.

Παράλληλα συνεχίζουν και μάλιστα πολλαπλασιάζονται οι αναζητήσεις σε μια πρωτοπόρα ζώνη που προσανατολίζεται σε μια πιο προχωρημένη ριζοσπαστική και αντικαπιταλιστική αναζήτηση, πράγμα που εκφράζεται και στην πληθώρα των πολιτικών πρωτοβουλιών που αναλαμβάνονται από διάφορες δυνάμεις σε λογική «ανασύνθεσης».

Το κρίσιμο λοιπόν ζήτημα είναι να γίνουν **άμεσα ορατά βήματα στην κατεύθυνση της ταξικής ανασυγκρότησης του κινήματος και στα βήματα για το** αντικαπιταλιστικό μέτωπο, τέτοια που να μπορούν να επιδράσουν **με αισθητό τρόπο στον συσχετισμό δυνάμεων, να αποτελέσουν σημείο και «πόλο» αναφοράς για τους χιλιάδες αγωνιστές που αναζητούν**. Διαφορετικά, η συνέχιση της σημερινής κατάστασης θα αναπαράγει τα κοινοβουλευτικά διλήμματα και τα αδιέξοδα.

15. Η ρεφορμιστική Αριστερά δεν ανταποκρίνεται σε αυτές τις αναγκαιότητες.

α. Στο ΚΚΕ παγιώνεται μια κατάσταση σταθεροποίησης χωρίς βήματα μπροστά. Φαίνεται, όμως, ότι μέσα στις συνθήκες αυτές μπορεί να εμφανίζεται βασικά σαν μια δύναμη σταθερότητας, έστω χωρίς να δίνει κάποια προοπτική.

Με τις **Θέσεις του 20^{ου} του Συνεδρίου** συνεχίζει και βαθαίνει την άρνηση του σε μια γραμμή και ένα πρόγραμμα ανατροπής της καπιταλιστικής επίθεσης. Πολύ σημαντική είναι η πλευρά της υποτίμησης του στόχου της εξόδου από την ΕΕ, ακριβώς τη στιγμή που το αντί ΕΕ ρεύμα αναπτύσσεται στο λαό. Το Κόμμα ανάγεται σε αυτοσκοπό, η πολεμική σε κάθε άλλη μαχόμενη δύναμη της αριστεράς και ειδικά της αντικαπιταλιστικής κλιμακώνεται. **Η λογική του ΚΚΕ συμπυκνώνεται στο εξής: Επαναστατική φρασεολογία, ρεφορμιστική και οικονομίστικη τακτική, επιμονή στη λογική των αγώνων διαμαρτυρίας,** με πιο χαρακτηριστική τη στάση του απέναντι στην απεργία της ΓΣΕΕ.

Το ΚΚΕ προβλέπει **«ελληνοτουρκικό πόλεμο»**, με πιθανά πεδία εκδήλωσης το **Αιγαίο και την Θράκη**, ενώ εκτιμά σαν «επιθετικές» την στάση της ΠΓΔΜ και της Αλβανίας απέναντι στην Ελλάδα. Έτσι δεν βλέπει κατά κανένα τρόπο τον **ρόλο της ελληνικής ολιγαρχίας στις εξελίξεις στην περιοχή.**

β. Η ΛΑΕ επιμένει στην πρόταση του «αντιμνημονιακού, αριστερού, ριζοσπαστικού δημοκρατικού, πατριωτικού» μετώπου που πολιτικά συμπυκνώνεται στην πρόταση για πολιτική και εκλογική συνεργασία ΛΑΕ - Πλεύση - ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Η πρόταση αυτή από την άποψη **περιεχομένου** είναι εξαιρετικά πίσω από την ανάγκη της συσπείρωσης δυνάμεων για την ανατροπή της επίθεσης και της καπιταλιστικής ανασυγκρότησης, από το αναγκαίο αντικαπιταλιστικό πλαίσιο στόχων της περιόδου. Από την άποψη της σχέσης με το κίνημα οι δυνάμεις της ΛΑΕ όχι μόνο δεν κόβουν τον «ομφάλιο λώρο» με τον εργοδοτικό συνδικαλισμό, αλλά πλέον παίζουν πρωταγωνιστικό ρόλο στην αναπαραγωγή του με τελευταίο στοιχείο την απαράδεκτη στάση στο ΕΚΑ. Επίσης, συνεχίζει σε δήμους και περιφέρειες να συμμετέχει σε διοικήσεις περιφερειών και δήμων σε συνεργασία με τις παρατάξεις του ΣΥΡΙΖΑ, με ελάχιστες διαφοροποιήσεις, ενώ και το περιεχόμενο του κειμένου υπογραφών δημοτικών συμβούλων της ΛΑΕ στο συνέδριο της ΚΕΔΕ, δεν έδειξε να ξεκόβει από ρεφορμιστικές διαχειριστικές λογικές.

Τέλος, από την άποψη των **πολιτικών δυνάμεων** που απευθύνεται αντικειμενικά **ηγεμονεύεται** από τα σχέδια δυνάμεων του συστήματος για την **ανασυγκρότηση μιας διαχειριστικής αντιπολίτευσης εντός του συστήματος**, με την ηγεμονία δυνάμεων όπως η Πλεύση ή άλλων ουριζογενών δυνάμεων που κινούνται καθαρά σε λογικές διαχείρισης εντός ευρωζώνης και ΕΕ.

Η πορεία αυτή δεν μπορεί να καλύψει τον κόσμο που διαφοροποιήθηκε από τον ΣΥΡΙΖΑ από τα αριστερά και οδηγεί σε τάσεις απογοήτευσης και αποστράτευσης.

Αποτελεί στοίχημα για την ΑΝΤΑΡΣΥΑ το κέρδιμα τέτοιων δυνάμεων, στόχος που απαιτεί όμως μια μεγάλη αλλαγή στην κατάσταση της ίδιας της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, έτσι ώστε να μπορεί να αναδειχθεί σε ελκτικό πόλο τέτοιων δυνάμεων.

Με τις δυνάμεις της ΛΑΕ όπως και του ΚΚΕ επιδιώκουμε με επιμονή την υπεραναγκαία και πολύτιμη κοινή δράση μέσα στο μαζικό κίνημα και τον πολιτικό συντονισμό σε κρίσιμα μέτωπα της ταξικής πάλης και της πολιτικής αντιπαράθεσης, στο πλαίσιο της λογικής του αγωνιστικού μετώπου αντιπολίτευσης, ρήξης και ανατροπής. Δεν υπάρχει όμως, με τις δύο αυτές διαφορετικές δυνάμεις της ρεφορμιστικής Αριστεράς, πολιτική βάση για συνολική πολιτική συνεργασία, πολύ περισσότερο για συνεργασία από τη σκοπιά του πόλου της αντικαπιταλιστικής και επαναστατικής Αριστεράς.

Η **Πλεύση Ελευθερίας** της Ζωής Κωσταντοπούλου κινείται με λογική αστικής δημοκρατίας ενάντια στα μνημόνια, εκφράζοντας όλο και περισσότερο μια «κεντρώα» και πολυσυλλεκτική πολιτική λογική, με αντιλήψεις υπέρβασης Αριστεράς και Δεξιάς. Πρόκειται για ένα προσωποπαγές μόρφωμα και μια πολιτική πρόταση διαχείρισης του συστήματος χωρίς καμιά συμμετοχή στο κίνημα, χωρίς καμιά ταξική αναφορά. Ενώ πλασάρεται σαν «αντιμνημονιακό» κόμμα θέλει -όπως και ο ΣΥΡΙΖΑ- δήθεν να «καταργήσει τα μνημόνια» εντός του ευρώ και της ΕΕ και να ακολουθήσει δήθεν ουδέτερη ή ειρηνική

εξωτερική πολιτική εντός του NATO. Είναι χαρακτηριστικό ότι δεν τόλμησε να βγάλει καν ανακοίνωση για την επίσκεψη Ομπάμα!. Η Ζ. Κωνσταντοπούλου φαίνεται να αναζητά στηρίγματα στον αστικό χώρο, κάτι που φαίνεται και στην προκλητική επίθεση που εξαπέλυσε με απαράδεκτους χαρακτηρισμούς για «λαμόγια της Αριστεράς», της ANΤΑΡΣΥΑ, της Δ. Κ. αλλά και στελεχών της ΛΑΕ (χωρίς να λάβει καμία απάντηση από εκείνη την πλευρά).

Κεφάλαιο Β. Για τη παρέμβαση μας την επόμενη περίοδο

16. Για μια αποφασιστική προώθηση της πολιτικής μας.

Μπροστά σε αυτή τη καμπή η πολιτική κατεύθυνση που αποφασίσαμε στο τελευταίο πανελλαδικό μας σώμα για την **Ανατροπή της αντιλαϊκής επίθεσης κυβέρνησης-κεφαλαίου-ΕΕ-ΔΝΤ, της ευρωμνημονιακής εκστρατείας και των αντιδραστικών καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων, για την ήττα και ανατροπή της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ- ANΕΛ και όλου του ευρωμνημονιακού μπλοκ, αποκτά αναβαθμισμένο χαρακτήρα.** Η ανατροπή αυτή μπορεί να γίνει με την δύναμη ενός ισχυρού και ταξικά ανασυγκροτημένου εργατικού και λαϊκού κινήματος, του αγωνιστικού μετώπου αντιπολίτευσης - ρήξης - ανατροπής και του διαλεκτικά αναπτυσσόμενου αντικαπιταλιστικού μετώπου/πόλου. **Για να ανοίξει ο δρόμος για την αντικαπιταλιστική επανάσταση, την κομμουνιστική απελευθέρωση.**

Σε αυτά τα πλαίσια το ΝΑΡ και η νΚΑ οφείλουν να σημάνουν γενικό προσκλητήριο τόσο στο δυναμικό της ANΤΑΡΣΥΑ όσο και στις δυνάμεις του μαζικού κινήματος (σωματεία, σύλλογοι, μαζικοί φορείς), στις δυνάμεις και τους αγωνιστές της πολιτικής συνεργασίας και όλη τη μαχόμενη αριστερά **για μια άμεση, ανώτερου τύπου ενωτική παρέμβαση στο μαζικό κίνημα και την αναγκαία πολιτική συσπείρωση μάχης με βασικά συνθήματα:**

- Απελευθέρωση από το διαρκές Ευρωμνημόνιο καπιταλιστικής βαρβαρότητας. Όχι στα μνημονιακά μέτρα παλιά και νέα. Όχι στο νέο μνημόνιο. Καμιά αναμονή, καμιά ανοχή.
- Τα εργατικά και λαϊκά συμφέροντα πάνω από το ευρώ, την ΕΕ και τις ανάγκες του κεφαλαίου. Έξω από ευρώ - ΕΕ. Κάτω η επιτροπεία, Διαγραφή του χρέους.
- Όχι στο πόλεμο, τον νεοεθνικισμό και το φασισμό.
- Δημοκρατικές και λαϊκές ελευθερίες, ενάντια στον αυταρχισμό, το κοινοβουλευτικό ολοκληρωτισμό, για το δικαίωμα του λαού να αγωνίζεται και να διεκδικεί.

Η ΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ANΤΑΡΣΥΑ ΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΚΑΙ Η ΠΡΟΤΑΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΟΙΝΟ ΒΗΜΑΤΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ANΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ANΤΙΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ANΤΙΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ.

17. Σε αυτά τα πλαίσια η ANΤΑΡΣΥΑ διοργανώνει μια πανελλαδική καμπάνια πολιτικής εξόρμησης τον επόμενο ενάμιση μήνα, με υλικά και γύρο συνελεύσεων και ανοιχτών μαζικών εκδηλώσεων για τη προώθηση της πρότασης της. Απευθύνεται στις δυνάμεις του μαζικού κινήματος με στόχο την οργάνωση άμεσων αγώνων ενάντια στην αξιολόγηση για τα δικαιώματα και τις ανάγκες των εργαζομένων και της νεολαίας. Στο δυναμικό και τις δυνάμεις της πολιτικής συνεργασίας για μια πιο συνεκτική πολιτική παρέμβαση. Στο ΚΚΕ και τη ΛΑΕ για την αναγκαία κοινή δράση και τον πολιτικό συντονισμό γύρω από τα μεγάλα μέτωπα της περιόδου.

Ξεχωρίζουμε ιδιαίτερα το μέτωπο της αντί ΕΕ πάλης. **Προτείνοντας στη Διεξοδο να πάρει τώρα τη πρωτοβουλία για μια πλατιά καμπάνια συλλογής υπογραφών για την έξοδο από την ΕΕ, καμπάνια η οποία μπορεί να ξεδιπλωθεί τόσο μέσα στους μαζικούς χώρους εργαζομένων και νεολαίας όσο και μέσα στο λαό γενικά.**

Ψυχή αυτής της καμπάνιας μπορεί να είναι η ANΤΑΡΣΥΑ, η οποία θα συμβάλλει στην **ανάπτυξη της**

αντιΕΕ δράσης, με αναβαθμισμένο τρόπο σε μια περίοδο που η κρίση της ΕΕ βαθαίνει και η κριτική και η αντίθεση στην ΕΕ, η προοπτική της ρήξης/εξόδου από την ΕΕ υιοθετείται από ευρύτερα λαϊκά στρώματα.

18. Πιο ειδικά για τα βασικά πολιτικά μέτωπα της περιόδου

1. Το πρώτο και βασικότερο **πολιτικό μέτωπο είναι η πάλη για την υπεράσπιση των εργατικών λαϊκών δικαιωμάτων** και την **επιθετική διεκδίκηση της βελτίωσης** της θέσης των εργαζόμενων απέναντι στην ολομέτωπη επίθεση που δέχονται και θα κλιμακωθεί με την δεύτερη αξιολόγηση.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ: α) θα στηρίξει τους αγώνες της περιόδου, β) θα συμβάλλει στην οικοδόμηση μορφών παρέμβασης πέρα από την συνδικαλιστική γραφειοκρατία (επιτροπές αγώνα, συντονιστικά κλπ), γ) θα συμβάλλει στην **κίνηση για την ταξική ανασυγκρότηση** του εργατικού κινήματος. Προϋπόθεση για αυτά η συγκρότηση της συνδικαλιστικής γραμματείας.

2. Στο ζήτημα της **διεθνιστικής αντιπολεμικής-αντιιμπεριαλιστικής και αντιρατσιστικής δράσης**. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρέπει να αναβαθμίσει την παρέμβασή της αποφασιστικά στο μέτωπο αυτό, με την λειτουργία και της σχετικής επιτροπής. Τα κρίσιμα ζητήματα εδώ είναι:

α) το ξεκαθάρισμα και η πλατιά συζήτηση στο εσωτερικό της για το πλέγμα των ζητημάτων ιμπεριαλιστικοί και αστικοί ανταγωνισμοί στην περιοχή (ελληνοτουρκικά), κυπριακό, μειονοτικό, με στόχο να απαντηθεί πιο σωστά, με βάση και τις αποφάσεις της Συνδιάσκεψης η σχέση εθνικού-διεθνικού, **από την σκοπιά της ταξικής αντιμετώπισης της αναγκαίας πάλης για λαϊκή κυριαρχία και ανεξαρτησία απέναντι στις επιλογές του ιμπεριαλισμού**. Να πάρει πρωτοβουλίες διαλόγου για τα ζητήματα αυτά.

- Η μόνιμη και σταθερή συνεργασία με τις τούρκικες και κούρδικες οργανώσεις και η ανάληψη κοινών πρωτοβουλιών.

- Η πραγματοποίηση διεθνούς διάσκεψης για το θέμα.

β) Να συνεχίσει και να κλιμακώσει την παρέμβασή της στο θέμα των **προσφύγων** με άξονα την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των προσφύγων για αξιοπρεπή διαμονή, εκπαίδευση, υγεία, την κατάργηση των στρατοπέδων συγκέντρωσης ανοικτών και κλειστών, την ελεύθερη διακίνηση, την πάλη ενάντια στην συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας-Ελλάδας. Να στηρίξει το Συντονισμό για το Προσφυγικό-Μεταναστευτικό σωματείων, φοιτητικών συλλόγων, συλλογικοτήτων. Να υλοποιήσει την απόφασή της για **περιοδείες στα νησιά** και τα άλλα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Να πάρει πρωτοβουλίες **ενωτικής έκφρασης του αντιρατσιστικού κινήματος**, σε όσο το δυνατόν πιο μόνιμη βάση. Να **εντάξει τις κινητοποιήσεις (όπως στις 18.03) σε έναν συνολικό σχεδιασμό** με βάση τα παραπάνω κριτήρια.

...

3. Το ζήτημα της **δημοκρατίας** αναδεικνύεται εκ των πραγμάτων σε σοβαρό κόμβο την περίοδο αυτή και γιατί στο κέντρο της προσοχής τίθεται το ζήτημα των συνδικαλιστικών ελευθεριών και γιατί οι διώξεις και οι δίκες αγωνιστών πολλαπλασιάζονται. Για αυτό χρειάζεται άμεσα να συγκροτηθεί σχετική επιτροπή της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, και να παρθούν αντίστοιχες πρωτοβουλίες.

4. **Αγροτικό**. Η κατάσταση στην αγροτικά χειροτερεύει αποφασιστικά καθώς ένα σύνολο μέτρων δρουν σήμερα σωρευτικά (ασφαλιστικές εισφορές, φορολογικό, υποθήκευση στις τράπεζες, εξωφρενικό κόστος ρεύματος και νερού). Ήδη έχουν ξεκινήσει διεργασίες, κινητοποιήσεις και νέα μπλόκα. Για αυτό πρέπει να στηριχτεί ολόπλευρα η δουλειά α) για την **συγκρότηση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ**,

β) την οργανωμένη **πολιτική παρέμβαση στους αγώνες** και γ) την **συγκρότηση της αντικαπιταλιστικής αντιΕΕ κίνησης «σπορά» στον αγροτικό χώρο.**

19. Πιο ειδικά για τη πολιτική παρέμβαση της ANΤΑΡΣΥΑ

Κινούμενοι στο πλαίσιο που σημειώσαμε πριν εργαζόμαστε για την αναβάθμιση της πολιτικής παρέμβασης του μετώπου με όχημα τη **πρόταση για τον κοινό πολιτικό βηματισμό και την πολιτική συνεργασία των αντικαπιταλιστικών αντιΕΕ αντιδιαχειριστικών δυνάμεων.**

Η πολιτική αυτή πρωτοβουλία αποτελεί μια συγκεκριμένη **μορφή προώθησης της πολιτικής μας συνόλου της παρέμβασης μας σαν ANΤΑΡΣΥΑ**, χωρίς να περιορίζεται σε κάποιες κινήσεις «από πάνω».

Αποτελεί **πρόταση κοινού πολιτικού βηματισμού με στόχο την πολιτική συνεργασία** των αντικαπιταλιστικών αντιιμπεριαλιστικών, αντιΕΕ, αντιδιαχειριστικών δυνάμεων. Βασίζεται σε **συγκεκριμένο πλαίσιο στόχων, αυτών του αντικαπιταλιστικού προγράμματος. Είναι ενιαία πρόταση με 3 πλευρές** (κοινή δράση στο κίνημα, διάλογος και κατάληξη σε πολιτική συνεργασία), όχι τρεις διαφορετικές προτάσεις. Αντιστοιχεί και υλοποιεί τις αποφάσεις της Συνδιάσκεψης, για τους **δρόμους οικοδόμησης του «αντικαπιταλιστικού μετώπου»**. Επιδιώκουμε να εκδηλωθεί **κυρίως από τα κάτω, συνενώνοντας τις διάφορες πλευρές της δράσης μας**, δηλαδή το αγωνιστικό μέτωπο, τα πολιτικοσυνδικαλιστικά σχήματα, τα συνολικά επιμέρους πολιτικά μέτωπα και τον διάλογο, ξεπερνώντας μονομέρειες που μας χαρακτήρισαν σε μια προηγούμενη περίοδο.

Η πρόταση απευθύνεται σε όλο τον μαχόμενο κόσμο της αριστεράς. Σε εκείνους που αναζητούν διέξοδο. Στις δυνάμεις που απορρίπτουν την επίθεση, την ΕΕ, τις «ενδιάμεσες λύσεις φιλολαϊκής διαχείρισης του καπιταλισμού». Έχει στόχο την επίδραση στις αναζητήσεις και τις ανακατατάξεις που βρίσκονται σε εξέλιξη μέσα στους εργαζόμενους και τον αριστερό κόσμο με όχημα την πολιτική πρόταση για τον **κοινό βηματισμό με άλλες δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής αντιιμπεριαλιστικής αντιΕΕ αριστεράς και βήμα πόλου μαζί τους.**

...

20. Η ANΤΑΡΣΥΑ εξακολουθεί να είναι σε δύσκολη κατάσταση. Σημαντικό μερίδιο ευθύνης σε αυτή την κατάσταση έχουν οι δικές μας δυνάμεις.

Το ζήτημα της **συγκέντρωσης δυνάμεων** στον αγώνα για την ανατροπή, με **βασικό κρίκο την συγκρότηση μιας ανώτερης πρωτοπορίας σε όλα τα επίπεδα αποκτά καθοριστικό ρόλο για τις επερχόμενες μάχες. Καταρχήν αξιοποιούμε τη καμπάνια και την παρέμβαση της ANΤΑΡΣΥΑ για βήματα στην αντιστροφή της κατάστασης, για τη μάχιμη επανασυσπείρωση των αγωνιστών της, ανένταχτων και της βάσης των οργανώσεων.**

...

21. ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ANΤΑΡΣΥΑ

Συγκεκριμένα και μετρήσιμα βήματα πρέπει να σχεδιαστούν και για την συγκρότηση της ANΤΑΡΣΥΑ, το ξεπέρασμα των προβλημάτων της, την **«επαναστρατολόγηση των χιλιάδων αγωνιστών της»**, στην δράση. Σε συνθήκες που η στράτευση δεν είναι αυτονόητη η ειδική αυτή πλευρά είναι απόλυτα αναγκαία, «από πάνω προς τα κάτω».

- Η **συγκρότηση των επιτροπών** της ANΤΑΡΣΥΑ και συγκεκριμένα οργανωτική επιτροπή, συνδικαλιστική γραμματεία, γραφείο τύπου, εκπαίδευσης/νεολαίας, προγράμματος και να λειτουργήσουν πιο αποτελεσματικά οι υπάρχουσες.

Οι επιτροπές αυτές θα συγκροτηθούν μέσα από διαδικασίες που θα ξεκινήσουν την επόμενη περίοδο.

- **Ξεχωριστό ζήτημα** αποτελεί η σχέση **ΑΝΤΑΡΣΥΑ-νεολαίας**. Το ζήτημα αυτό πρέπει να προωθηθεί στην κατεύθυνση της δημιουργίας κλαδικών στα ΑΕΙ/ΤΕΙ με την συμμετοχή όλων των εργαζόμενων στην εκπαίδευση και των φοιτητών.

...

22. ΓΙΑ ΤΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΜΑΣ ΣΤΟ ΜΑΖΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

ΣΤΗ ΜΑΧΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΦΤΩΧΟΛΟΓΙΑΣ

Το επόμενο διάστημα μέσα από τη δράση μας **στο εργατικό - λαϊκό κίνημα** με τα εργατικά σχήματα, τα ταξικά σωματεία, τις επιτροπές αγώνα και χώρων δουλειάς χρειάζεται να **πρωτοστατήσουμε ώστε να συνδεθεί η πάλη** για τους μισθούς, τις συντάξεις, την ασφάλιση κ.α. με την πάλη ενάντια στις αυξήσεις των τιμών, τις ιδιωτικοποιήσεις, τις κατασχέσεις, τους πλειστηριασμούς, τη λαϊκή φορομπηξία. Στο σχεδιασμό της παρέμβασής μας πρέπει αυτή τη φορά να πάμε με διαφορετική τακτική και άλλου τύπου αποφασιστικότητα:

Δεν πάμε μονοσήμαντα με λογική “σταθμών” που πολλές φορές τους εκλαμβάνουμε ως γεγονός που θα προκύψει αυτόματα - και ίσως επετειακά - μια συγκεκριμένη μέρα (συνήθως κατά την ψήφιση ενός νόμου). Παίρνουμε πρωτοβουλίες, ανοίγουμε ζητήματα με βάση την εκτίμηση που κάνουμε για την κοινωνική ασφυξία της ε.τ. και της νεολαίας, τις πολιτικές εξελίξεις και την όξυνση της ταξικής πάλης.

Δεν σχεδιάζουμε μόνο συνδικαλιστικά. Υποστηρίζουμε τις μαζικές κινήσεις και τα γεγονότα με πολιτικές πρωτοβουλίες και εξορμήσεις, αναπτύσσουμε ιδεολογική αντιπαράθεση με τον αντίπαλο, προσπαθούμε να κινητοποιήσουμε - συντονίσουμε - δράσουμε από κοινού, με ευρύτερες αγωνιστικές δυνάμεις. Το κυριότερο βάζουμε όλη την οργάνωση σε κίνηση, της δίνουμε ρόλο, προσδοκούμε την πολιτική και οργανωτική της ανάπτυξη στις μάχες.

Προσπαθούμε να πάρουμε διαζύγιο, κάτι βέβαια αρκετά δύσκολο, από την καθιερωμένη λογική της “κατακερατισμένης άμυνας”. Σύμφωνα με αυτή την αντίληψη, δεν μπορούμε να τα βάλουμε μετωπικά με τον αντίπαλο, δεν μπορούμε να αντιμετωπίσουμε με όρους μαζικού κινήματος κεντρικά ζητήματα, δεν μας παίρνει ο συσχετισμός, γι' αυτό περιοριζόμαστε στην αντίσταση σε επιμέρους συνέπειες των μέτρων, σε δευτερεύουσες πλευρές τους ή σε εξαίρεση - άμβλυνση των συνεπειών τους. Και αυτό επειδή στην σημερινή κατάσταση του ολοκληρωτικού καπιταλισμού και της κρίσης, στις περισσότερες περιπτώσεις είναι ανέφικτο, οδηγεί είτε στη μαζική απογοήτευση και την απόσυρση από την πάλη για κατακτήσεις, ρήγματα και ανατροπές, είτε στην προσηκόνου κοινοβουλευτικής - εκλογικής λύσης.

Επιχειρούμε να ανοίξουμε επιθετικά ορισμένα τα βασικά ζητήματα - συνθήματα/αιχμές που ιεραρχούμε, κρίσιμα για τη συγκρότηση κινήματος και βελτίωση των όρων ζωής της ε.τ.

Δεν ξεχνάμε, ότι για την ανάπτυξη, την εξέλιξη και την όποια πιθανότητα νικηφόρας έκβασης των αγώνων δεν βασιζόμαστε - ίσα, ίσα διαχωριζόμαστε - από τον αστικοποιημένο, υποταγμένο συνδικαλισμό και τους σχεδιασμούς του. Δεν γινόμαστε οι “αριστεροί” ακολουθητές του και η ουρά του. Φτιάχνουμε πρωτοβουλίες, πυρήνες, συντονισμούς, κέντρα ανεξάρτητου αγώνα, συσπειρώσεις ταξικής συγκρότησης του κινήματος.

Ειδικότερα:

A) ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Μάχη για μόνιμη - σταθερή δουλειά. Η ελαστική εργασία γενικεύεται, αυτό δείχνουν όλα τα στοιχεία και η πραγματικότητα. Στο δημόσιο το σχέδιο αυτό μεταφράζεται με τη συσπείρωση συμβασιούχων, επικουρικών, αναπληρωτών, προσωρινών, εργολαβικών, επωφελούμενων και μαθητευόμενων εργαζομένων στην πάλη για ΚΑΜΙΑ ΑΠΟΛΥΣΗ με τη λήξη της σύμβασης, μετατροπή όλων των συμβάσεων σε μόνιμες ή αορίστου χρόνου. Δίνουμε μάχη στις αντιλήψεις και τη στρατηγική της κυβέρνησης, της ΝΔ και της Ε.Ε. για μοίρασμα και ανακύκλωση της ανεργίας, της δήθεν αξιοκρατικής πρόσληψης μέσω ΑΣΕΠ, στον κανόνα 1:5 για τις προσλήψεις, στην απαγόρευση της μονιμότητας από το ευρωδιευθυντήριο. Στον ιδιωτικό τομέα αυτό μεταφράζεται με τη μάχη ενάντια στις απολύσεις, την πάλη για εθνικοποιήσεις και δημόσιες επενδύσεις για άνοιγμα θέσεων εργασίας, το σπάσιμο της εργοδοτικής δεσποτείας. Στα Πανεπιστήμια και τη νεολαία για δουλειά με πλήρη δικαιώματα και με βάση τα πτυχία, την πάλη ενάντια στην μαθητεία και την εργασιακή δουλειά, την μετανάστευση. **Στην κατεύθυνση αυτή επεξεργαζόμαστε σχέδιο στο δημόσιο για ενίσχυση των κλαδικών κινητοποιήσεων, και για συνολική απεργιακή μάχη (μέσα στο Φεβρουάριο)** για κατάργηση της ελαστικής εργασίας στο δημόσιο τομέα και μετατροπής όλων των ελαστικών συμβάσεων σε μόνιμες θέσεις. Στη μάχη αυτή πρέπει να τη σηκώσουν τα πρωτοβάθμια σωματεία, οι επιτροπές αγώνα και τα συντονιστικά των συμβασιούχων.

-Στη μάχη για **μείωση του χρόνου εργασίας** και του συντάξιμου εργάσιμου χρόνου. Την κατάργηση της Κυριακάτικης εργασίας, των απλήρωτων υπερωριών, του homeworking.

-Στη μάχη για **ενίσχυση του εισοδήματος**, για το τσάκισμα της φορο- και εισφορο- λεηλασίας, του μπλοκαρίσματος του νέου ασφαλιστικού νόμου, της κατάργησης του ΕΝΦΙΑ, της επαναφοράς της 13ης και 14ης σύνταξης και του ΕΚΑΣ. Για αποκατάσταση των μισθολογικών απωλειών και συντάξεων στα χρόνια του μνημονίου.

-Στη μάχη **για ΣΣΕ παντού**, για δουλειά με πλήρη δικαιώματα, που πρέπει να αποτελέσει κορυφαία μάχη για τις δυνάμεις μας στον ιδιωτικό τομέα.

-Στην εξόρμηση στη νέα γενιά με πρωτοπόρους την Attack, τη Λάντζα, την ΕΑΑΚ και άλλες νεολαιίστικες πρωτοβουλίες **ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΤΑΡΓΗΘΕΙ Η ΜΑΘΗΤΕΙΑ** και οι ρατσιστικές προς τη νεολαία, ειδικές αντεργατικές ρυθμίσεις **για τους νέους κάτω των 25**.

-**Στη μάχη κατά των ιδιωτικοποιήσεων**, της ανταποδοτικής και αυτόνομης (δηλ. χωρίς τον κρατικό προϋπολογισμό) λειτουργίας του δημοσίου, την επαναφορά στο δημόσιο όλων επιχειρήσεων και τομέων ιδιωτικοποιήθηκαν

-Στη μάχη για τα **δικαιώματα των ανέργων**, τη χορήγηση επιδόματος ανεργίας, πλήρους ιατροφαρμακευτικής και ασφαλιστικής κάλυψης, δωρεάν μετακινήσεων για όλο το διάστημα της ανεργίας. Μπλοκάρουμε την προσπάθεια για "ποινολόγιο ανέργων", καρατόμησης ακόμα και του επιδόματος ανεργίας, διαγραφής τους από τα μητρώα του ΟΑΕΔ.

-Συμβάλλουμε για κίνηση στους συνταξιούχους. Παρεμβαίνουμε στους αγώνες και τις ενώσεις τους.

B) Μικρομεσαία στρώματα (αυτοαπασχολούμενοι, ειδική αγωγή κλπ) και αγρότες. Αιχμή το ασφαλιστικό και η φοροεξόντωσή τους. Ειδική πλευρά, πολύ σημαντική, αποτελεί η κοινωνική αγριότητα που επιφέρουν μέτρα που από πρώτη ματιά θίγουν μόνο αυτοαπασχολούμενους πχ περιορισμός δημόσιων δαπανών σε ειδική αγωγή και κοινωνική καταστροφή σε οικογένειες με παιδιά ΑΜΕΑ, ξεκλήρισμα ολόκληρων χωριών και κωμοπόλεων από το ξερίζωμα των μικρών αγροτών κλπ. Οι δυνάμεις μας στους αυτοαπασχολούμενους επιστήμονες, τους αγρότες, τους μικρούς επαγγελματίες και τους μισομισθωτούς-μισοαυτοαπασχολούμενους πρέπει να μπουν μέσα στους

αγώνες που ξεσπάνε (μπλόκα κλπ), παρά το αρχικά διαταξικό, συντεχνιακό και πολλές φορές ηγεμονευόμενο από τη μεσο- μικρο- αστική τάξη περιεχόμενο αυτών των αγώνων. Πρέπει να δώσουμε σκληρή μάχη να αναπτυχτεί και να δώσει βροντερό παρών η εργαζόμενη, μικρομεσαία πτέρυγα αυτών των στρωμάτων σε περιεχόμενο, αιτήματα, μορφές και οργάνωση.

...

Στις γειτονιές οι κινήσεις πόλεων και περιφερειών, οι συλλογικότητες του κινήματος (εργατικές λέσχες, λαϊκές συνελεύσεις, κοινωνικά κέντρα, σύλλογοι, επιτροπές αγώνα) επιδιώκουμε-συμβάλλουμε να δώσουν τη μάχη για να οργανωθεί η ενημέρωση και η κινητοποίηση των κατοίκων ενάντια στις καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις που προωθούνται με τις ιδιωτικοποιήσεις από το Υπερταμείο των πρώην ΔΕΚΟ, φιλέτων γης και περιουσίας του δημοσίου, την εκχώρηση στο κεφάλαιο τομέων και υπηρεσιών του δημοσίου, τη συρρίκνωση της κοινωνικής πρόνοιας, τη ραγδαία επιδείνωση της θέσης της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων. Ενάντια στην οικονομική βία των ηλεκτρονικών κατασχέσεων, των νέων αυξήσεων σε πετρέλαιο, καύσιμα, κ.α. άλλα, τη φορομπηξία, τις δόσεις των τελών κυκλοφορίας, τις δόσεις των δανείων, την επικείμενη ραγδαία αύξηση των πλειστηριασμών **να προκύψουν αγωνιστικές πρωτοβουλίες όπου δεν υπάρχουν και να δημιουργηθούν νέες πολυθεματικές επιτροπές αγώνα.** Πολύ κρίσιμο ζήτημα αποτελεί η **γενικευμένη ομηρεία της πλειοψηφίας του λαού απέναντι στις τράπεζες και το κράτος.** Σύμφωνα με τα στοιχεία πάνω από 4 εκ είναι **υπερχρεωμένοι**, με αποτέλεσμα οι πλειστηριασμοί να γενικευτούν (για αυτό και η επίθεση στους σ στην Θεσ/κη). Απαιτείται **γενικευμένη «σεισάχθεια»** για τους άνεργους, τους φτωχούς κλπ και σοβαρές πρωτοβουλίες σε αυτή την κατεύθυνση.

Να στηριχτούν οι δράσεις του ΣΥΣΘ και του ΣΥ.Σ.Α. ενάντια στους πλειστηριασμούς, τα κοψίματα σε νερό και ηλεκτρικό, ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του νερού και τα άλλα μέτωπα της περιόδου. Η αφίσα, το φυλλάδιο και τα υλικά, να φτάσουν σε κάθε περιοχή. Επίσης, είναι καθοριστικό στις περιοχές να μην αφήνουμε να σηκώνουν κεφάλι και να εμφανίζονται οι ξενοφοβικοί και οι φασίστες, ως μαχητές ενάντια στην υποβάθμιση σχολείων από προσφυγόπουλα, ενάντια σε πλειστηριασμούς για να πάρουν τα σπίτια οι πρόσφυγες.

Να στηρίξουμε με τη κίνηση **των ανυπότακτων γονέων** τη κοινή δράση με εκπαιδευτικούς και τους μαθητές για τα δικαιώματα στη μόρφωση και για να αντιπαλέψουμε τις επιπτώσεις στα σχολεία των μνημονιακών πολιτικών.

Το επόμενο διάστημα να συμβάλλουμε **οι κινήσεις πόλεων και περιφερειών να προχωρήσουν το συντονισμό τους και τις επεξεργασίες - παρεμβάσεις τους για τα θέματα της λεγόμενης «κοινωνικής οικονομίας», της διαχείρισης των απορριμμάτων, των ιδιωτικοποιήσεων, της αναθεώρησης του Καλλικράτη, με διοργάνωση κοινών συσκέψεων και ημερίδων.**

Η επιτροπή για θέματα πόλης - χώρου -περιβάλλοντος καλείται να συμβάλλει με επεξεργασίες σε αυτή την κατεύθυνση και τον εξοπλισμό της οργάνωσης.

23. ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟ

Νέα караβάνια προσφύγων δημιουργούνται, αφού οι πόλεμοι συνεχίζονται και εντείνονται κυρίως σε περιοχές της Μέσης Ανατολής και της Αφρικής, με αλλαγή των θαλάσσιων διαδρομών, κυρίως από τη βόρειο Αφρική για το πέρασμα μέσω της κεντρικής Μεσογείου στις χώρες της Ευρώπης. Αυτές οι διαδρομές αποδείχτηκαν πιο θανατηφόρες. Πάνω από **4.600 άνθρωποι έχασαν την ζωή τους μέσα στο 2016 στη Μεσόγειο**, έναντι 3.702 καταγεγραμμένων θανάτων το 2015.

Η Ε.Ε. επιμένει, στις συνόδους ηγετών και στις ειδικές συνόδους για το μεταναστευτικό, στην

πολιτική της αποτροπής της εισόδου των προσφύγων στην Ευρώπη, ειδικά μέσω του Αιγαίου σε συνεργασία με το NATO, τον περιορισμό του δικαιώματος στο άσυλο και τη καταπάτηση των δικαιωμάτων προστασίας των προσφύγων. Επίσης, αποφάσισε την **επαναφορά της συνθήκης του Δουβλίνου** από 15/3/2017, που σημαίνει ότι οι πρόσφυγες που βρίσκονται «παράτυπα» σε χώρες της Ε.Ε. θα επιστρέφονται στην πρώτη χώρα υποδοχής της Ε.Ε.. είτε για να μετεγκατασταθούν -αν έχουν το δικαίωμα- ή να επιστραφούν μέσω της συμφωνίας ΕΕ - Τουρκίας. Προχώρησε στη συγκρότηση της ευρωπαϊκής συνοριοφυλακής - ακτοφυλακής με αυξημένες αρμοδιότητες επέμβασης στα σύνορα ακόμα και χωρίς την έγκριση του σχετικού κράτους της Ε.Ε., σε αντικατάσταση της Frontex, στη μείωση των χωρών που θεωρούνται εμπόλεμες και σε επιμέρους συμφωνίες, μέτρα και χρηματοδότηση για την παραμονή προσφύγων σε χώρες της Αφρικής και της Ασίας.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ANEL, συντάσσεται με την πολιτική της αποτροπής, υπερασπίζεται και επιμένει στην εφαρμογή της συμφωνίας Ε.Ε.-Τουρκίας, δηλώνοντας σε όλους τους τόνους ότι είναι ο μόνος τρόπος αποφυγής εισόδου νέων προσφύγων. Η συμφωνία, όμως, επιβάλλει την παραμονή στα νησιά των προσφύγων μέχρι να εκδικαστεί η αίτησή τους για άσυλο, δημιουργώντας με ευθύνη της κυβέρνησης ασφυκτικές καταστάσεις. Αποτέλεσμα πάνω 15.000 πρόσφυγες βρίσκονται αποκλεισμένοι στα νησιά σε καθεστώς ημιεγκλεισμού. Οι απελάσεις από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ANEL έχουν ξεπεράσει τις 1.200 προς Τουρκία, ενώ οι δήθεν οικειοθελείς επιστροφές έφτασαν τις 5.800. Οι μετεγκαταστάσεις σε άλλες χώρες της Ε.Ε. δεν έχουν ξεπεράσει τις 6.000 και τα ασυνόδευτα ανήλικα που είναι αφημένα σε καταυλισμούς, χωρίς ειδική πρόνοια είναι 1.200. Ο Μουζάλας ανακοίνωσε δημιουργία και νέων κέντρων εγκλεισμού για παραβατικούς αλλά και για όσους θεωρούνται ότι παράτυποι. Η κυβέρνηση εκχωρεί αρμοδιότητες και χρηματοδοτήσεις σε ιδιωτικές εταιρείες και σε ΜΚΟ, είτε μερικά είτε συνολικά για όλους τους τομείς (άσυλο, φύλαξη, οργάνωση, εκπαίδευση, σίτιση, στέγαση, πρόνοια, προστασία ανηλίκων κ.α.). Η υπόδειξη της Ε.Ε. για εμπλοκή της MC Kinsey στις υπηρεσίες ασύλου στην Ελλάδα, που λειτουργούν ήδη με τους κανόνες και την εποπτεία της EASO, είναι ενδεικτική.

Συντηρητικές - ρατσιστικές δυνάμεις από το τοπικό πολιτικό κατεστημένο σε διάφορες περιοχές ενεργοποιούνται για να διαδώσουν ξενοφοβικές αντιλήψεις και να στοχοποιήσουν τους πρόσφυγες ως υπαίτιους για την οικονομική ανέχεια και την καθίζηση της τουριστικής κίνησης ειδικά στα νησιά, διοχετεύοντας τη δυσαρέσκεια σε ανώδυνες και βολικές για το σύστημα κατευθύνσεις. **Η Χ.Α.** πρωτοστατεί στο φασιστικό εσμό και δρα με κύριο πεδίο τα σχολεία για τη μη συνύπαρξη προσφυγόπουλων, εγείροντας ανυπόστατα θέματα υποδομών, καθυστερήσεων στο προχώρημα της ύλης, μη εμβολιασμούς κλπ. Τα πρόσφατα γεγονότα στο Πέραμα, αλλά και στο Περιστέρι δείχνουν ότι τόσο η ΧΑ όσο και το ευρύτερο ακροδεξιό ρεύμα επιχειρεί να ξαναπατήσει πόδι στις λαϊκές γειτονιές με τα μανδύα του «προστάτη των Ελλήνων μαθητών από τους λαθρομετανάστες».

Η πλειοψηφία των 65.000 προσφύγων που είναι σήμερα στην Ελλάδα είναι αντιμέτωπη με τεράστια προβλήματα στις συνθήκες διαβίωσης, όπως φάνηκε τραγικά με το πολικό ψύχος και την έλλειψη θέρμανσης, ζεστού νερού, ακόμα και τρεχούμενου. Χιλιάδες ζουν ακόμα σε σκηνές, αλλά και στα κοντέινερ είναι άθλια η κατάσταση αφού μένουν σε ένα χώρο λίγων τετραγωνικών ακόμα και 12 άτομα. Η ανακοίνωση της κυβέρνησης ότι θα δώσει 90 ευρώ μέσω ΜΚΟ σε κάθε πρόσφυγα για τη σίτιση (ισχύει για όσους έχουν καταγραφεί και ζητούν άσυλο), δεν θα λύσει τα προβλήματα των συνθηκών, της γκετοποίησης μακριά από τις πόλεις, της έλλειψης ίσων δικαιωμάτων για μόρφωση, δουλειά, περίθαλψη και ελευθεριών.

Συνεχίζουμε τη παρέμβαση μας μέσα από τους φορείς του κινήματος, τα σωματεία, τους φοιτητικούς συλλόγους, τις συλλογικότητες και το Συντονισμό για το Προσφυγικό-Μεταναστευτικό με το περιεχόμενο και τον αντιπολεμικό, αντι Ε.Ε., αντικυβερνητικό προσανατολισμό, που έχουμε θέσει, για τη σύνδεση του αγώνα αλληλεγγύης στους πρόσφυγες με τον αγώνα για υπεράσπιση των δικαιωμάτων των ντόπιων, την διάκριση της

αλληλεγγύης από τη φιλανθρωπία των ΜΚΟ, της εκκλησίας και μερίδων των αστών, την ανεξαρτησία των εγχειρημάτων αλληλεγγύης από τα κυβερνητικά σχέδια και τις χρηματοδοτήσεις της Ε.Ε., καταδεικνύουμε την επίγνωση των ορίων της αλληλεγγύης τους κινήματος και διεκδικούμε την κάλυψη των αναγκών των προσφύγων από το κράτος με χρηματοδότηση και προσλήψεις στις δημόσιες κοινωνικές υπηρεσίες και λέμε όχι στην εκχώρηση αρμοδιοτήτων σε ΜΚΟ και ιδιωτικές εταιρείες.

Αγωνιζόμαστε **μαζί με τους πρόσφυγες και τους εργαζόμενους** σε δημόσιες υπηρεσίες, ΜΚΟ και ιδιωτικές εταιρείες που έχουν αντικείμενο το προσφυγικό για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων και ελευθεριών των προσφύγων. Συμβάλλουμε με τις επαφές μας με τους πρόσφυγες και τις επισκέψεις στους καταυλισμούς των συλλογικοτήτων και των Τ.Ε. της ΑΝΤΑΡΣΥΑ της κάθε περιοχής για να σπάσουν οι απαγορεύσεις επισκέψεων, για να οργανωθούν οι πρόσφυγες σε κοινές διεθνικές επιτροπές για να παλέψουμε σε κοινό αγώνα με τους ντόπιους.

Ενισχύουμε τη δράση του Συντονισμού για το προσφυγικό-Μεταναστευτικό.

...

24. Για τη παρέμβαση μας στο μέτωπο των δημοκρατικών δικαιωμάτων, των λαϊκών ελευθεριών και της αντιφασιστικής πάλης

1. Με βάση την Απόφαση της προηγούμενης Πολιτικής Επιτροπής και την ανάλυση για τη νέα κατάσταση, το ΝΑΡ, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ευρύτερα, οι πρωτοπορίες του μαζικού εργατικού, λαϊκού και νεολαιίστικου κινήματος χρειάζεται να αναπτύξουν τόσο την αυτοτελή, όσο και τη μετωπική μαζική δράση για το δημοκρατικό ζήτημα σε όλο του το φάσμα. Πολύ περισσότερο που η συσσώρευση των διώξεων και δικών, πολλών μελών μας, καθώς και αγωνιστών της μαχόμενης αριστεράς και του κινήματος, υπογραμμίζει την ανάγκη για μια αποφασιστική στροφή.

Η δράση αυτή, στις σημερινές συνθήκες, χρειάζεται να έχει τον εξής προσανατολισμό:

α) **Αντίσταση** σε κάθε αντιδημοκρατικό, αυταρχικό, κατασταλτικό μέτρο, νόμο και δράση ενάντια στο μαζικό κίνημα και τους αγώνες του, στα μέτωπα και τα κόμματα που έχουν αναφορά σε αυτό, αλλά και γενικότερα, ενάντια στις συλλογικές εργατικές, λαϊκές και πολιτικές ελευθερίες, ενάντια και σε κάθε ατομικό δημοκρατικό δικαίωμα, όπου και αν εκδηλώνεται: στους χώρους εργασίας από την εργοδοσία, στις γειτονίες, στους χώρους σπουδών και ζωής, ενημέρωσης και διαδικτύου, στην πολιτική σφαίρα, στις κοινοβουλευτικές ελευθερίες, στη διάδοση των ιδεών, στο διεθνές πεδίο κ.λπ., από την κυβέρνηση, το κράτος και τα όργανά του, τις νεοφασιστικές οργανώσεις, τα υπερεθνικά τους όργανα.

β) **Διεκδίκηση** για την επιθετική προβολή και επιβολή κατακτήσεων σε όλα τα πεδία, με βάση το γενικό αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα και το ειδικό πρόγραμμα πάλης για το δημοκρατικό ζήτημα και την αντιφασιστική πάλη του ΝΑΡ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

γ) **Αντικυβερνητικό**, που θα αποκαλύπτει τον αντιδημοκρατικό χαρακτήρα της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, θα ξεσκεπάσει τη δήθεν «δημοκρατική ευαισθησία» της, αλλά και θα αξιοποιεί τις όποιες αντιφάσεις, όχι για να υποτάσσεται ή να συμμαχεί το κίνημα με αυτήν, αλλά για να αποκρούει μέτρα και πράξεις, να επιβάλει νίκες και κατακτήσεις εναντίον της.

δ) **Αντιμνημονιακό**, που θα αναδεικνύει τον αντιδημοκρατικό χαρακτήρα τους αλλά και θα συνδέει τη δημοκρατική αντιφασιστική πάλη με το κοινωνικό - ταξικό ζήτημα.

ε) **Αντι-ΕΕ**, που θα αποκαλύπτει το δομικά, συστημικό αντιδημοκρατικό χαρακτήρα της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης και θα κινείται στην κατεύθυνση της κατάδειξης της αναγκαιότητας για αποδέσμευση

από αυτήν, για μια άλλη, δημοκρατική συνεργασία των λαών, στην περιοχή, την Ευρώπη και στον κόσμο.

στ) **Αντικαπιταλιστικό**, που θα συνδέει την πάλη για τα δημοκρατικά δικαιώματα με την πάλη ενάντια στο κεφάλαιο, τις αντιδραστικές καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις και την αντιμετώπιση της δομικής κρίσης με την επαναστατική υπέρβαση του καπιταλισμού.

ζ) **Μετωπικό**, για τη όσο το δυνατόν μεγαλύτερη συσπείρωση κοινωνικών, ταξικών και αριστερών πολιτικών δυνάμεων, γύρω από ώριμα και δυναμικά αιτήματα πάλης για την επίτευξη της απαραίτητης συγκέντρωσης πυρός ενάντια στην υπεροπλία του αντιπάλου, για την επίτευξη νικών σε όφελος του ηθικού του μαζικού κινήματος και του λαού.

Οι **σκοποί** της δράσης αυτή είναι: α) να «σηκωθεί» το δημοκρατικό και αντιφασιστικό ζήτημα **στις οργανώσεις του μαζικού κινήματος** (σωματεία, σύλλογοι κ.α.), β) να επαναδημιουργηθεί μια μαζική **ανατρεπτική κίνηση** για τις εργατολαϊκές δημοκρατικές ελευθερίες, γ) να δημιουργηθεί ένα κοινωνικο-πολιτικό μέτωπο πάλης και προγραμματικών διεκδικήσεων γύρω από το δημοκρατικό ζήτημα, που θα συμβάλει από την πλευρά του στη γενική, **αντικαπιταλιστική ανατροπή της επίθεσης** και στο **αντικαπιταλιστικό εργατικό μέτωπο**.

2. Η **μαχόμενη Αριστερά** αγωνίζεται και στο πεδίο αυτό, αλλά κυριαρχεί ακόμη η υποτίμηση του δημοκρατικού ζητήματος.

...

Η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** στην προηγούμενη φάση συνέβαλε πολλαπλά στο εργατικό, λαϊκό και νεολαιίστικο κίνημα και ειδικά στη δημιουργία της ΚΕΔΔΕ, αλλά με σοβαρές αδυναμίες. Όλες οι δυνάμεις μπορούν να συνεισφέρουν στο παραπάνω περιεχόμενο και σκοπούς. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ μαζί με όλες τις δυνάμεις της «πολιτικής συνεργασίας» μπορούν και πρέπει να παίξουν πρωτοπόρο ρόλο.

...

Στη δράση μας (όχι μόνο μέσω Κίνησης, αλλά συνολικά και ως ΝΑΡ, ΑΝΤΑΡΣΥΑ, μέσω σωματείων κ.α.) ιεραρχούμε: α) τον αντισυνδικαλιστικό - αντιαπεργιακό νόμο, β) το δημοκρατικό δικαίωμα λαού μας για έξοδο από ΕΕ (σε συνεργασία με Διεξοδο), γ) τη διεκδικητική πάλη για κατάργηση χημικών, οπλοφορίας κατά μαζικού κινήματος, παρακολούθησης, κ.α.

Κεφάλαιο Γ.

Για ορισμένα ζητήματα αποτίμησης και χάραξης σχεδίου των δυνάμεων μας

25. Για την Πρωτοβουλία για το πρόγραμμα και κόμμα κομμουνιστικής απελευθέρωσης

Έγινε το Δεκέμβρη η **εκδήλωση στην Αθήνα**, η οποία ήταν θετική ως προς τη συμμετοχή και τη συζήτηση. Στην εκδήλωση συμμετείχαν όλες οι οργανώσεις - τάσεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, αρκετοί ανένταχτοι και η νεοσύστατη Πρωτοβουλία στα Δυτικά. Με την εκδήλωση επανεκκινήσαμε με δημόσιο τρόπο τη συζήτηση για την πρωτοβουλία που έχουμε πάρει, αποτελεί ζητούμενο όμως η προώθησή της με σταθερό τρόπο και ρυθμό, το άπλωμά της και η πορεία συγκρότησης.

Το **Νοέμβριο είχε ιδρυθεί τοπική πρωτοβουλία στις Δυτικές Συνοικίες της Αθήνας**, η οποία έχει συγκροτήσει επιτροπή που επεξεργάζεται το κείμενο-ταυτότητα της πρωτοβουλίας το οποίο θα συζητηθεί το αμέσως επόμενο διάστημα σε συνέλευση της πρωτοβουλίας.

Ταυτόχρονα **εξελίσσονται** διαδικασίες:

α) **Ειδικές συνεδριάσεις στις ΟΒ** που συζητιέται η πρωτοβουλία για το κόμμα και η αξιοποίηση των *Τετραδίων Μαρξισμού*. β) **Συζήτηση στις ΟΒ πάνω στην Πρόταση Προγραμματικής Διακήρυξης**, καθώς αποτελεί τη δική μας συμβολή στο προγραμματικό περιεχόμενο και τη θέτουμε σε συζήτηση σε όλο το δυναμικό που ενδιαφέρεται. γ) **συμβάλλουμε και πρωτοστατούμε για τη δημιουργία «Πρωτοβουλιών» άμεσα και σε άλλες περιοχές** της Αττικής και σε βασικές πόλεις, με σχεδιασμό, χρονοδιάγραμμα και συγκεκριμένες χρεώσεις στις οργανώσεις.

...

26. Για το 4^ο συνέδριο της νΚΑ

Διεξήχθη στις 13, 14 και 15 Ιανουαρίου το 4^ο συνέδριο της νεολαίας Κομμουνιστική Απελευθέρωση. Το συνέδριο ήταν η ολοκλήρωση μιας τρίμηνης προσυνεδριακής διαδικασίας η οποία έγινε σε μια κρίσιμη περίοδο για το κίνημα της νεολαίας.

Ήταν μια δημοκρατική διαδικασία που συνοδεύτηκε από πλούσιο διάλογο. Ο πλούτος των απόψεων εκφράζει την αγωνία των νέων κομμουνιστών και κομμουνιστριών για βαθύτερη ερμηνεία των εξελίξεων και ένα ανώτερο βήμα της οργάνωσης νεολαίας.

Το ίδιο το συνέδριο αποτέλεσε μια μεγάλη διαδικασία συζήτησης, που θα πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο συζήτησης και μπροστά στο 4^ο συνέδριο του NAP και μέσα σε αυτό. Η συσσωρευμένη εμπειρία των τελευταίων χρόνων και τα βαθύτερα ερωτήματα που έχουν αναδειχθεί για μια σύγχρονα αντικαπιταλιστική και κομμουνιστική παρέμβαση σε όλα τα επίπεδα χαρακτήρισαν τους προβληματισμούς και τις αναζητήσεις των συνέδρων. Οι νέοι σύντροφοι και οι νέες συντρόφισσες μας καταπιάστηκαν με πολύ σημαντικά ερωτήματα και ζητήματα στρατηγικής και τακτικής, στοιχείο που δείχνει το βάθος και τη ποιότητα των αναζητήσεων τους. Ως NAP οφείλουμε να εργαστούμε μαζί με τα μέλη της νεολαίας με στόχο την οργάνωση του βαθύτερου διαλόγου και της παρέμβασης μας για την παραπέρα θεωρητική μας εμβάθυνση την ανώτερη πολιτική μας ενοποίηση και τη καλύτερη οργανωτική μας συγκρότηση.

Ένας μεγάλος αριθμός μελών της νΚΑ πέρασαν στο NAP.

...

Η Πολιτική Επιτροπή του NAP για τη Κομμουνιστική Απελευθέρωση, Αθήνα, 21 Ιανουαρίου 2017

[Tweet](#)
